

הוראת הרבי מה"מ שליט"א

ללמוד מפתגמי רבותינו נשיאינו בכל יום מימי החודש

והמעשה הוא העיקר :

בעמדנו בליל ר"ח כסלו, התחלת ופתיחת החודש הקשור במיוחד עם פנימיות התורה שנתגלתה בתורת החסידות – יש לקבל החלטות טובות, ולהתחיל לקיימן בפועל ממש תיכף ומיד, להוסיף בלימוד פנימיות התורה, כפי שקשורה גם עם נגלה דתורה, "תורה תמימה". במשך כל ימי חודש כסלו, ובאופן ד"מעלין בקודש" מיום ליום.

ויש להתחיל בזה תיכף ומיד, להזכיר ענין בפנימיות התורה בנוגע למעלת התמימות – תורת הבעש"ט בהתחלת צוואת הריב"ש: "להיות תמים בעבודתו יתברך, עבודה תמה".

וכדאי שכאשר מוסיפים בלימוד פנימיות התורה בכל יום ויום מחודש כסלו – ילמדו גם פתגם ("א וואָרט") מתורתם של שלשת אבות החסידות: הבעש"ט, המגיד, ואדמו"ר הזקן, ומי שיש ביכלתו – יוסיף וילמד גם מתורתם של כל הנשיאים.

והעיקר הוא – שיומשך במעשה בפועל, החל מלילה זה, ליל ר"ח כסלו, הן במקום זה והן בכל שאר המקומות ששומעים (או שימסרו להם) הדברים (כולל גם המקומות שעומדים עוד לפני ר"ח כסלו, שיתחילו בזה עוד לפני ר"ח. בערב ר"ח, ועאכו"כ במקומות שעומדים כבר לאחר התחלת ר"ח כסלו, ה"ז בודאי הזמן המתאים להתחיל המעשה בפועל תיכף ומיד), בכל מקום ומקום לפי ענינו, לפי טבע האנשים או המוסדות הנמצאים במקום זה.

ויש להוסיף ובודאי יוסיפו על כל האמור עוד כו"כ ענינים – כטבעו של יהודי שרוצה להוסיף מדילי, שכך נברא ע"י הקב"ה להוסיף בהבריאה כולה, עד להוספה שהיא דוגמת יש מאין, שע"ז "נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית", ועד"ז בנדו"ד, שכא"א יוסיף מדילי על כל האמור לעיל, ותבוא עליו ברכה כשימסור לחבירו ויעוררו על הוספה זו, "איש את רעהו יעזור", ובאופן דהלוך ומוסיף ואור.

ויה"ר שע"י ההוספה בלימוד פנימיות התורה תיתוסף ותושלם הנקודה האחרונה דכללות "מעשינו ועבודתינו" – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

(משיחת ליל ר"ח כסלו תשמ"ט – בלתי מוגה)

איגוד תלמידי חשיבות העולמי
770 - בית משיח

ב"ה ימות המשיח ה'תשע"ז

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-718-1

יום הבהיר ר"ה כסלו להביא לימות המשיח

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

'משיח אתא לאתבא צדיקיא בתיובתא' – פירוש: משיח יעורר
בצדיקים את קו התשובה, שצדיקים אכן ירצו ואכן יעשו תשובה, עליי
בהשגה מדרגא לדרגא שלפני רגע לא הי' באותו מצב.

(ספר השיחות (בלה"ק) היש"ת, עמ' קמז)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

שכר המצוה – 'העולם הבא' – הוא העונג של הנברא. אך העונג ונחת
הרוח של הקדוש ברוך הוא, כביכול, הוא קיום המצוות עצמן. וכיון שאין
ערוך בין הנברא לבורא, מובן ש"כל חי עולם הבא", שבהם יש נחת רוח
לנבראים, אין להם ערך כלל לעומת "תשובה ומעשים טובים בעולם הזה",
שהם נחת הרוח של הבורא.

(לקוטי שיחות (בלה"ק) ח"ה, עמ' 244)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

כתוב "והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה" –
משה רבנו ראה את הדורות של עקבות משיחא וראה את ההעדר הגדול,
לא רק בהשגה והבנה באלוקות, אלא העדר העבודה בכלל. משה רבנו
עליו השלום הוא הרי חכמה דאצילות, רק שמצד הענוותנות שלו התפעל
ממסירות הנפש של דורות עקבתא דמשיחא.

(ספר השיחות היש"ת, ג, (לה"ק) עמ' כד)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

'כל ימי חייד להביא לימות המשיח'. – בכל דבר שישנו עתה בעולם,
בזמן הזה, יש להתבונן כיצד ייראה בימות המשיח. – כל עשיתיד שבכל
ימי חייד, מכוונים יהיו לתכלית זו: להביא לימות המשיח.

(ספר השיחות היש"ת, ג, עמ' 73)

עניני גאולה ומשיח

תורת אמת אומרת: "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה".
– הגמרא אומרת בפשיטות שהקץ קיים זה מכבר, וזקוקים רק ל"ישעתא
חדא" ו"רגעא חדא" – "שעה" מלשון שעה – תפנית אחת של תשובה.

בתפנית אחת זו להשם ולתורתו ולמצוותיו מביאה את ה"לישועתך"
באופן של "מהרה תצמיח", מהרה ממש "מיד" כפשוטו.

(לקוטי ח"כ עמ' 535)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

על פי הודעת כ"ק מורי וחמי אדמו"ר נשיא דורנו, משיח שבדורנו,
שכבר נסתיימו ונשלמו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבלת פני
משיח צדקנו הרי בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעכובים כו' וכיון
שכן ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו
צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!

(משיחות ש"פ ירא, ח"י מרחשון ה'תשנ"ב – מוגה)

הבעל-שם-טוב

נתפזרו ישראל בכל מקומות הארץ באיים רחוקים, וגם מה שטועים
בדרך להתהלך בעיירות, הוא כדי לטהר את ארץ העמים שאוירה טמא,
וישראל באמונתם הפשוטה בלב כל אחד ואחד מישראל אף שהוא בבחינת
שינה, אפילו הכי מטהרת טומאת האויר.

(הוספות לכתר שם טוב, סי' קלז)

המגיד ממעזריטש

"הרחק משכן רע" – דהנה היום בזמן הגלות הוא בקל להשיג רוח
הקודש יותר מבזמן הבית. כמשל המלך, כשהוא בבית מלכותו, אי אפשר
להתקרב אליו כל כך כמו שהוא בדרך, שאז יוכל להתקרב אליו כל מי
שירצה אפילו בן כפר – שאינו הגון לבוא לפני המלך בבית מלכותו. ובדרך,
בפונדק שלו, יכול לבוא לפניו ולדבר עמו. כך היום בגלות, כשאדם מחשב
בדביקות הי' יתברך, אזי מיד שורה עמו ושוכן אצלו. לכן, ראוי לאדם
שירחיק עצמו מן התאוות ומחשבות זרות, כדי שלא יפרד ממנו יתברך,
אלא, רק יעשה כל מעשיו לשמו יתברך, וזהו "הרחק משכן" – רוצה לומר,
ממי ששוכן אצלך – "הרחק רע".

(מגיד דבריו ליעקב, אות עז)

כ"ק אדמו"ר הזקן

והנה תכלית השלימות הזה של ימות המשיח ותחיית המתים שהוא
גילוי אור אין סוף ברוך הוא בעולם הזה הגשמי תלוי במעשינו ועבודתנו
כל זמן משך הגלות.

(תניא לקוטי אמרים, פרק לז)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

לפני עלות השחר גובר החושך ביותר, משום שאור השחר קרוב לבוא.
כן גם החושך הגדול של גלות זו – על כל צרותיה העצומות – הכנה היא
לאור הגדול של משיח; אור שהוא גדול עוד יותר מזה שהאיר בגילוי של
מתן תורה. כך היא המידה: אחר מכה – רפואה, אחר צרה – ישועה ונחמה.

(אמרי בינה, ה, ב)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

איגוד תלמידי חשיבות העולמי
770 - בית משיח

ב"ה ימות המשיח ה'תשע"ז

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכזינו נשיאינו

ב' כסלו

ספרי קודש

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-718-1

הקדמוני, היינו עצמות חכמה הקדומה כו' דכתיב בה "ואהיה אצלו אמון" כו', וירידת אור חכמתו יתברך בכ"ד ספרים דאורייתא זהו ממש כשאיבה בכד קטן לבד מהים הגדול כך - לפי שעצמות חכמתו בבחינת אין סוף ממש כמו שכתוב "לתבונתו אין מספר", ובחינת הנובלות שנובל משם הוא שנתצמצם בכ"ד ספרים של התורה.

(מאמרי אדמו"ר האמצעי דרושי חתונה, עמ' צא)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

על ידי הכתיבה יורד ונמשך השכל שהוא רוחני ונמשך ומתלבש באותיות גשמיות. . . וכן מובא בספר יצירה: בשלשה ספרים ברא הקדוש ברוך הוא את עולמו ב'ספר סופר ו'סיפור' שהם ג' בחינות - חכמה בינה - ונקראים 'ספרים' כי "כולם בחכמה עשית" שהחכמה נחשבת כמו עשיה גשמית לגבי אור אין סוף ברוך הוא. והמשכת האור בחכמה עילאה על ידי שם ע"ב במילוי יודי"ן, זהו על דרך משל כמו שכתב בדיו על גבי גויל וכמו שאמרו רז"ל שהתורה נתנה באש שחורה על גבי אש לבנה.

(ספר הליקוטים עמ' תקצח)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

להבין ענין ג' ספרים - הענין הוא דהנה איתא בספר יצירה "בשלשים ושתים נתיבות פליאות חכמה חקק כו' וברא את עולמו בשלשה ספרים בספר סופר ו'סיפור' שהוא בחינת חכמה בינה ודעת, 'סופר' הוא בחינת חכמה ו'ספר' הוא בינה כו', וזהו מה שכתוב "הוי' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה ובדעתו תהומות נבקעו" כו' שבריות העולמות היה על ידי ג' בחינות ספרים הנ"ל. . . וזהו שאמרו ג' ספרים נפתחים בראש השנה, והנה פתיחת ג' ספרים אלו תלוי על ידי מעשה התחנונים, כמו שאמרו רז"ל "וכל מעשיך בספר נכתבים".

(תורת שמואל, תרכ"ט עמ' שיט)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

ולדאבון לבנו הנה הרבה בחורים העוסקים בתורה אשר הביטו אל היכלות הטומאה ועיניהם ראו כל דבר זר ומוזר המושכים את הלב טפש ונכנס הארס והרעל בנפשם רחמנא ליצלן. ומקום קבוץ נערים רבים נעשה על ידי זה לקבוץ אשר הפזור היה הנאה להם והנאה לעולם, כי בקבוצם ואסיפתם יחד איש את רעהו יעזורו ונעשים מקולקלים ונשחתים כל כך עד אשר גם תורתם נהפך רחמנא ליצלן לארס בקרבם, ולא לסם חיים כאשר עינינו רואות אשר רבתה המכשלה הזאת בזמן הזה, השם ירחם.

(אגרות קודש אדמו"ר הרש"ב חלק א', עמ' ר"ב)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

כפי אשר הגדתי לידי מעודי הנני מאסף ספרים. יש לומדי ספרים, קוראי ספרים ויש מאסף ספרים, וחפצי היה להעשיר את הביבליוטיקה שלי בספרי ומאמרי ידידי, איפה אוכל להשיגם?

(אגרות קודש אדמו"ר הריי"צ אג' ג'תתלז)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

בשמחה נודענו אשר פועל ה' בידם הצליח ואספו חלק מהאמצעים הדרושים להדפסת ספרי אדמו"ר האמצעי, והוציאו לאור ספרים הנ"ל. . . גודל זכות הענין בכלל - בטח אין נצרך לביאור וכלשכן לאריכות לדכוותיהו. ולא באתי בזה אלא להדגשה, אשר גדול שכרו להגין ולהאיר בעולם הבא ובעולם הזה בנפש וגוף. והוא מובן על פי מאמר רז"ל "כל מדותיו של הקב"ה מדה כנגד מדה. והנה כמה נשתוקקו גדולי ישראל שיאמרו שמועה בעולם הזה כשנשמתם בישיבה של מעלה, שעל ידי זה יהיו גרים בשני עולמים בעולם הבא ובעולם הזה. ולכן שכר הגורמים לזה, על ידי שמסייעים להפצת תורתם, היא, מדה כנגד מדה, גם כן - בעולם הבא ובעולם הזה.

(אגרות קודש ח"ב, אגרת רעו)

הבעל-שם-טוב

יהודים פשוטים העומדים בשוק, סובבים בכפרים ובאחוות האצילים, ומוזכרים שם שמים, מתפרנסים מיגיע כפיהם ומחזיקים בני תורה ומביאים ספר לבית הכנסת בשמחה רבה, הנה ועמד כולם צדיקים והם לעולם ירשו ארץ, כי הם המרבים יראת שמים בארץ.

(הוספות לכתר שם טוב, ס"י טז)

המגיד ממעזריטש

אל ילמד אדם בספר אדם רשע אפילו יש בו דברי תורה כראוי לפי שנתדבק בנשמת אדם שעשה זה הספר.

(מגיד דבריו לעקב, אות נב)

כ"ק אדמו"ר הזקן

מרגלא בפומי דאינשי בכל אני"ש לאמר - כי אינה דומה שמיעת דברי מוסר לראייה וקריאה בספרים שהקורא קורא לפי דרכו ודעתו ולפי השגת ותפיסת שכלו באשר הוא שם ואם שכלו ודעתו מבובלים ובחשיכה יתהלכו בעבודת ה' בקושי יוכל לראות את האור כי טוב הגנוז בספרים אף כי מתוק האור לעינים ומרפא לנפש. . . ומי שדעתו קצרה להבין דבר עצה מתוך קונטרסים אלו יפרש שיחתו לפני הגדולים שבעירו והם יבוננוהו ואלוהים בקשתי שלא לשום יד לפה להתנהג בענוה ושפלות של שקר ח"ו כנודע עונש המר על מונע בר וגודל השקר ממאמר רז"ל על פסוק "מאיר עיני שניהם ה'" "כי יאיר ה' פניו אליהם אור פני מלך חיים".

(תניא, הקדמת המלקט)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

וביאור כל זה הנה מבואר במקום אחר על פסוק "ותמלא כד"ה ותעלה" - שזהו כ"ד ספרים דאורייתא [=תנ"ך] שנתמלא כד זה מן המים כו'.

וזהו כמו ששואבין בכד קטן מהים הגדול ד'כלא ממש חשיבי לגבי המים הרבים שבים הגדול, שאין להן גבול ושיעור כלל, - כך הם

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

איגוד תלמידי חשיבות העולמי
770 - בית משיח

ב"ה ימות המשיח ה'תשע"ז

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרבותינו נשיאינו

ג' כסלו עבודת ה'

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורת רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-1-718

כ"ק אדמו"ר האמצעי

מידת הכעס יש בה משום צמצום המוחין ומיעוט הדעת, כמו שאמר "בא לכלל כעס - בא לכלל טעות", ונאמר "כי כעס בחיק כסילים ינוח". אם היו מאירים הדעת והמוחין לא הי' האדם בא לכלל כעס. וכפי שאנו רואים אצל התינוק, שדעתו קצרה, שיכעס בנקל יותר מהמבוגר, שדעתו רחבה.

(ביאורי הוזהר לאדמו"ר האמצעי עמי תתו)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

והעמידן על אחתי - פירוש: בקיום התורה ומצוות כל היום כולו - לא יהי' כוונתו שמחמת זה יהי' עובד ה' שזהו שלא לשמה, כי אם הכוונה תהי' שעל ידי זה המצוה יהי' גלוי אחד האמת, כי המצוות נקראים רמ"ח איברים דמלכא, וכמו האדם הלוקח את חבירו באבר אחד ועל ידי זה נמשך כולו אצלו, כן יהי' הכוונה שבעשותו המצוה ממשך גלוי בחינת אין סוף ברוך הוא ממש, שהוא בחינת ה' אחד שיאיר ויתגלה לעתיד לבוא.

(אגרות קודש אדמו"ר צ"צ א"ג ז')

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

לא מתאים לחסיד שלא להיות עוסק בעבודה של קריאת שמע שעל המטה ולהירדם עם כל האבק או בכל הבוץ של עבודת היום, ולחלוט על מילי דכדיבין [=עניני כזב], שהמונה על החלומות מכבדו בהם.

(ספר השיחות היש"ת לה"ק, עמי קמה)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

כל מה שרואים ושומעים, הרי לא רק מה שאנשים קוראים דברים חשובים - הם הוראה מן השמים בדרכי העבודה, אלא גם דברים קטנטנים, שאנשים רגילים דוחים אותם בידים, נוגעים מאוד בעבודה.

.. כל הענינים שהאדם רואה ושומע הוא ראי לעצמו לראות בתוכו את אותו הדבר ולבער את הענינים הרעים והגסים ולקנות לעצמו את הדברים הטובים והעדינים.

אשר על כן, האדם העוסק בעבודה צריך ומוכרח להסתכל על כל דבר. מן ההכרח שהדבר הקטן שבקטנים יתפוס מקום בעבודתו כמו הדבר הגדול ביותר, שכן בעבודה אין דבר קטן, בכל דבר יש משום משמעות גדולה ביותר בעבודת ה'.

(ספר השיחות היש"ת (בלה"ק) עמי 19)

כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ

במשך השנים פתחו בפנינו כ"ק אבותינו רבותינו הקדושים נשיאי חסידי חב"ד את דרכי העבודה והתשובה, שכל אחד יכול למצוא אותן. היסודות העיקריים הם: לגלות את "לבת האש" ואת הדרך של "אסורה מכאן - להתקרב לשם".

(ספר השיחות היש"ת (בלה"ק) עמי ב)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

במענה על מכתבו מה' מנחם-אב, בו כותב על דבר מהות מדותיו שאינם כדבעי. הנה ילמוד בעל פה איזה פרקים מספר התניא, וכשירגיש שמדותיו באים בהתפעלות, הרי תיכף יחזור על כל פנים במחשבתו קטעים מאלו הפרקים, ואז לאט לאט ישקטו מדותיו, ולאחר זמן בטח יתחיל גם כן בעבודת האתכפיא בהם, ובטח אומר בכל יום שיעור תהלים, כפי שנחלק לימי החודש. . יתן בכל יום - מימות החול - קודם התפילה איזה פרוטות לצדקה.

(אגרות קודש כרך ו' א"ג א'תתיז)

הבעל-שם-טוב

צוואה מריב"ש ע"ה להיות תמים בעבודתו יתברך, עבודה תמה. ועיקר שלא לשכוח הדברים. ועיקר ללמוד בכל יום שיעור מוסר הן רב והן מעט. ולראות תמיד לדבק את עצמו במידות טובות והנהגות ישרות, ושלא יניח שום יום מעשית מצוה הן קלה והן חמורה. וסימנך הוי זהיר במצוה קלה [כבחמורה], פירוש זהיר מלשוך והמשכילים יזהירו, רצונו לומר הנשמה תזהיר ותאיר ממצוה קלה כבחמורה, כי רחמנא ליבא בעי.

(צוואת הריב"ש, אות א')

המגיד ממעזריטש

"ערום יעשה בדעת וכסיל יפרוש אולת". פירוש: מי שהוא חכם אף שהוא עושה צרכי עצמו הוא עושה בדעת, כלומר בדביקות ה' יתברך - ודעת הוא לשון התקשרות ודביקות כמו "וידע אדם" וכן נאמר "דע את אלוקי אביך" - רצה לומר התקשר והתדבק עם אלוקי אביך בתמידות בכל מעשיך. "וכסיל יפרוש אולת" - כלומר: אף שהוא פרוש מהעולם ולומד תורה תמיד, רק שלומד ומתפלל בלי דביקות הבורא יתברך, אלא להתייחר ולקוראו רבי, 'אולת' היא לו.

(לקוטי אמרים אות רלז)

כ"ק אדמו"ר הזקן

רבותינו אמרו "חייב אדם לומר בתוך ביתו: עשרתם, ערבתם, הדליקו את הנר", ג' דברים אלו הם הכנות לשבת הבא בטרחות כל השבוע, וכה יאמר להם, לבני ביתו:

עשרתם - איזה עושר רוחני בקנין המדות טובות והרחקת המדות לא טובות, התעשרתם במשך ימי העבודה ד"ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך", דמלאכת האדם הם בירור וזיכוך מדותיו והנהגותיו.

ערבתם - הוא בכל עבודתכם הגשמית שעשיתם במשך השבוע, האם ערבתם בזה הכונה האמיתית מה שהוא רצון הבורא יתברך בבריאת האדם, ואז "הדליקו את הנר" - שיאיר לכם ה"נר הוי" נשמת אדם" שמאירה בגילוי בשבת שבא אחרי עבודת ימי השבוע, ד"מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת" - להתענג על הוי".

(אגרות קודש כ"ק אדמו"ר צ"צ ח"י אגרת ג'תשכב)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

ד' כסלו בית המקדש

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-1-718

סוף ממש וכמו שכתוב ועל ידה יתיב מלכותי מלכות עולם כו'. ובהר הקודש ישתחוו גם כל הנשמות שנקראים אובדים ונדחים הנ"ל.

(עטרת ראש, שער ר"ה עמ' כו)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

שערי המקדש היו שערי השפעה, שמשם השפעה יוצאת לכל העולם. ולכל שער היתה דלת, לסגור את הפתח, כי השפעה זו תלויה במעשיהם ובזכותם של ישראל - על פי הכלל הידוע, ש"אתערותא דלתתא" גורמת "אתערותא דלעילא".

(אור התורה, שיר השירים עמ' תקכ)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

עיקר בית המקדש הי' כדי להקריב קרבנות, וכן מלא כל התורה שבכתב מענין הקרבנות כמו "אדם כי יקריב מכם קרבן" וכדו' - שיש כמה פרשיות בתורה מענין הקרבנות.

(תורת שלום תרכ"ז, עמ' קכג)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

בבית המקדש היתה ההכרה וההרגשה באלוקות בבחינת ראייה ממש, "כדרך שבא להראות כך בא לראות", - כתוצאה מכך הי' המקדש כעולם אחר ממש. מי שנכנס לתוכו תפס והרגיש אלוקות 'בדרך פשיטות', לא 'בדרך התחדשות', ולא הי' בו הרגש עצמי כלל.

(המשך תערי"ב ב עמ' תתקל"ה)

כ"ק אדמו"ר מהור"י צ

בבית המקדש הי' "כדרך שבא לראות כך בא להראות", וכשם שבא להראות כך בא לראות. בבית המקדש הי' העיקר לראות, וכאשר לא רואים - לא רואים אותו חלילה. כך גם בענין "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", צריכים לקחת משהו, בהשגה, במידות ובעבודה בפועל. . משהו על כל פנים, אך משהו צריך להיות.

(ספר השיחות היש"ת (בלה"ק) עמ' טפ)

עניני גאולה ומשיח

מצינו בגמרא בנוגע לכוס של ברכה בסיום הסעודה דלעתיד לבוא: "נותנין לו לאברהם אבינו כוס של ברכה לברך, ואומר להם איני מברך וכו', אומר לו לדוד טול וברך, אומר להן אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר "כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא", "כסא דדוד לעלמא דאתי מאתן ועשרין וחד לוגא מחזיק, שנאמר "כוסי רוי", בגימטריא הכי הוי".

(משיחת ש"פ נשא, סה"ש ה'תנשא עמ' 596)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

ויש לומר, שחיבור הבתי כנסיות שבכל ארץ העמים ("מקדש מעטי") לבית המקדש דלעתיד יהי' בהתאם ולפי-ערך חילוקי הדרגות שביניהם - שבתי כנסיות המיוחדים שיש בהם מעלה יתירה לגבי שאר בתי כנסיות (כמו "בי כנישתא דהוצל ובי כנישתא דשף ויתבי בנהרדעא", "בית רבנו שבבבלי") יהיו קודמים בהחיבור לבית המקדש, שיהיו מחוברים ממש לבית המקדש (נוגעים ודבוקים בו ללא הפסק ביניהם), ועל ידם ובאמצעותם יהיו מחוברים לבית המקדש כל שאר בתי כנסיות שבארץ העמים.

ויתירה מזה יש לומר - שהמקדש דלעתיד (ש"בנוי ומשוכלל יגלה ויבא מן השמיים") יתגלה תחילה בהמקום שנסע מקדש וישב שם" בזמן הגלות ("בית רבנו שבבבלי"), ומשם יועתק למקומו בירושלים.

(קונטרס 'בית רבינו שבבבלי', ה'תשנ"ב - מוגה)

הבעל-שם-טוב

והנה ידוע שיעקב הי' בבית עבר ארבע עשרה שנה ועסק בתורה קודם שהלך לחרן. כל הי"ד שנה לא הרגיש יראה כזו שהרגיש בהר המור"י - מקום בית המקדש. על כן אמר כך, מכח שאני רואה ימה נורא המקום הזה, אני גוזר ואומר 'אין זה כי אם בית אלוקים' - זהו עיקר הבית והדרתו, כמו בבית בית תפילה.

(כתר שם טוב, שטז)

המגיד ממעזריטש

'אסור להגות את השם (המפורש) באותיותיו' - פירוש: לפי שהאור (בעולם) אינו ראוי שיתלבשו בו אותיות קדושה אלו, - אלא רק במקדש שהאור שם מהשכינה, כמו שנאמר: "והי' בהיכל קדשו".

(לקוטי אמרים אות קפג)

כ"ק אדמו"ר הזקן

ועל דרך שהיה בזמן שבית המקדש היה קיים, שהרי אמרו רז"ל 'לא גלו ישראל אלא כדי שיתוספו עליהם גרים' - דהיינו, להעלות נצוצות, ומה הי' נעשה אם לא חטאו ולא היו גולים? אלא על כרחך צריך לומר: שאז היו נכללים הנצוצות ממילא כנר בפני האבוקה, כמו נעמה העמונית, וכן כל העמים באו לשמוע חכמת שלמה, וכמו שהיה במלכת שבא כו'.

והיינו לפי שאז הי' אבוקה גדולה (על דרך משל), על כן ממילא מתכללים בה הנצוצות. ואם הי' נמשך בית המקדש כן יותר (זמן) - הי' כולם מתבררים. . וכך הי' ענין האדם כשלא הי' חוטא, מפני שהיה כולו קדוש כי גם גופו נלקח ממקום המזבח.

(תורה אור בראשית, ד"ה ויאמר)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

"והשתחוו לה' בהר הקודש בירושלים" - פירוש: 'בהר הקודש', הכוונה לבנין בית המקדש דלעתיד לבוא שיהי' נצחי בבחינת נצחיות דאין

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרבותינו נשיאינו

ה' כסלו תפילה

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-718-1

תוספת ההמשכה בלב ממוחין דחכמה ובינה עד שבוקע החוזה בהבל הדיבור, כנראה בחוש שכל מי שבא בהתפעלות המוח שבלב ביותר מכפי המדה לא יוכל להתאפק ולעמוד על נפשו מלצעוק בקול רם כו'. מה שאין כן בצלולת דלחש שזה בא מצד בחינת ביטול במציאות עד ש"אין מלה בלשוני כו".

(מאמרי אדמו"ר האמצעי, דרושי חתונה, עמ' מ')

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

האדם בתפילתו מעורר את הענין של "הקדוש ברוך הוא מתפלל".

(אור התורה ויקרא, עמ' תקכג)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

לא מתאים לחסיד שלא להיות עוסק בעבודת התפילה. ואין המכוון למחוא כפיים ולדפוק באצבע צרידה, אלא לתפילה בהתקשרות, שאז משתקפים בניגון החב"די הגעגועים הנכונים להרגש אלוקי.

(ספר השיחות היש"ת (בלה"ק) עמ' קמה)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

התפילה בציבור (או בשעה שהציבור מתפללים) היא כעשרת ימי תשובה, שההמשכה בה היא מבחינת פנימיות הכתר.

(ספר המאמרים ה'תע"ב, עמ' תשעה)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

יתנו רבנן: "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד", עד כאן צריכים כונת הלב, דברי רבי מאיר. - רבי מאיר אומר, שהידיעה אודותי מדובר בפסוק "שמע ישראל" לא תשאר רק במוח, אלא יביאה בכונת הלב במדות טובות בפועל ממש.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א עמ' קב)

עניני גאולה ומשיח

"עבדינו זכר למקדש. . ציון. . בעיא דרישה" - שהדיוק בזה הוא דרישה דוקא, שבקשה בעלמא על הגאולה אינה מספיקה, אלא צ"ל דרישה ותביעה (תמידית), וכדברי חז"ל (שהובאו להלכה) דזה שאנו מתפללים ג' פעמים ביום על הגאולה, הוא מפני שישראל צריכים לתבוע את הגאולה מהקב"ה, ובה גופא - באופן של "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", דרישה ותביעה שיבוא משיח צדקנו במהירות, מיד ממש.

(לקו"ש חל"ד עמ' 203)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

לענין מחשבות זרות, צריך להרבות באותיות התורה ואותיות התפילה. . כיון שלעתים תכופות מחשבות הני"ל מבלבלות דוקא בעת התפילה ובעת הלימוד, לכן טוב שבעת התפילה או בעת הלימוד יהי הסיודור או הספר שלומד - [פתוח] לפניו באותו מקום שעומד. וכשירגיש שמחשבותיו מתפזרות הרי יעיין תיכף בהסיודור והספר.

(אגרות קודש כ"ך ה, אג' א'תנו)

הבעל-שם-טוב

לעבוד עבודת התפילה לה' יתברך שלא יהי עבודתו נראה בפני בני אדם כלל - שלא יעשה שום תנועה באיברים רק בפנימיות בנשמתו יהי בוער בליבו ויצעק בלחש מחמת התלהבות בענין שתהא בפנים יותר גדולה משתהא עבודתו נראית באיברים, כמו שכתוב: "צעק ליבם".

(כתר שם טוב, אות רכו)

המגיד ממעזריטש

"למה היו הראשונים מתפללין ונענים? מפני שהיו מתפללים בשם" - פירוש: כמו שהשושבין רוצה להביא את הכלה לפני החתן כך החתן רוצה שיביאו את הכלה לפניו. וזהו שהיו מתפללים בשם - שמה שהם רוצים ה' הי' רוצה.

(אור התורה, אות שפה)

כ"ק אדמו"ר הזקן

כידוע, כל המצוות נקראות מצוות ה'. - 'הקדוש ברוך הוא מניח תפילין, 'הקדוש ברוך הוא מתעטף בציצית, 'הקדוש ברוך הוא מתפלל, 'הקדוש ברוך הוא יושב ועוסק בתורה' וכדו'. מצוות אלו מביעות בחינות שונות של המשכה וגילוי אור אלוקי לעולם.

(תורה אור, לה, א)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

והנה יש שני סוגי דיבור: אחד בקול רם - שקול הדבור מעורר הכוונה שבלב כנ"ל, והשני בחינת קול לחש של הדיבור בתפילה - צלולתא בלחש [=תפילת הלחש] שהוא פנימי יותר שזה בא מצד בחינת הביטול במציאות לחכמה עילאה כמו אצל חנה שנאמר "אבל מדברת על ליבה" בבחינת מקיף "וקולה לא ישמע", וזהו הוראה על בחינת מסירות הנפש יותר מצעקה בקול רם שמעורר הכוונה שבלב.

- אף על פי שהוא גם כן מצד התגברות מהתפעלות יתירה בבחינה שבלב עד שלא יכילנו כלי הלב ויצעק בקול רם כידוע, אבל זהו מצד בחינת

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

ו' כסלו נישואין

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורת רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-1-718

ופירוש 'כלה': לשון 'כליון' וגם לשון 'כלי' היינו שתשוקתם לקבל היא בכללות הנפש, כמו "כלתה נפשי", וכמו ג' אהבות ד"בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך", וכמו 'כלה שארי' כו'. – ולפי זה, כנסת ישראל ותורה שבעל פה הכל ענין אחד – שמקבלים ממקור משפיע אחד והוא תורה שכתב.

(מאמרי אדמו"ר האמצעי, דרושי חתונה, עמ' י"ח)

כ"ק אדמו"ר ה'צמה-צדק'

להבין מה שאומרים בברכות חתנים: בברכת שמח תשמח "משמח חתן וכלה", ובברכה האחרונה שהיא אשר ברא אומרים "משמח חתן עם הכלה"? פירוש: הכלה היא בחינת מלכות, בתחילה היא מקבלת האור מהחתן שנמשך מעלמא דדכורא בעלמא דנוקבא, וזהו "חתן וכלה". אמנם אחר כך, הוא "משמח חתן עם הכלה" – שעל ידי הכלה הוא משמח את החתן שהרי נעשית לו 'עזר' ממש ותוספות אור מבחינת 'כנגדו'. וזהו שנעשית עטרה לבעלה.

(ספר הליקוטים, ערך חתן אות ד')

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

וזהו החילוק שבין אירוסין לנישואין: 'אירוסין' – דהיינו שהגם שנמשך ההתבוננות שבמרח ללב מכל מקום אינו מתפעל מזה – שהוא רק בבחינת מקיף לבד ואינו נמשך בפנימיות כלל. אבל 'כלה' הוא בחינת 'נישואין' – דהיינו כשנמשך ההתבוננות בתוך תוך נקודת לבבו ופנימיותו, וכמו שכתוב "בכל לבי דרשתוך" וכן "בכל לבבך" זהו בחינת 'כלה' – בחינת נשואין – שנמשך בבחינת פנימיות ולא בבחינת מקיף לבד.

(תורת שמואל תרכ"ט, עמ' רצ"ז)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

ידוע מאמר רז"ל: 'העולם הזה דומה לאירוסין כמו שכתוב 'וארשתוך ליי' ועולם הבא דומה לנישואין שכמו שכתוב "כי בועליך עושיך ד' צבאות שמו". וצריך להבין הלא בעולם הזה היה מתן תורה שנאמר על זה "ביום חתונתו" שהיה יחוד עליון, וכן בזמן בית המקדש היה בחינת יחוד כנ"ל, ולמה נקרא רק אירוסין?

אך הענין הוא: שלגבי בחינת חכמה עילאה היה (מתן תורה וזמן בית המקדש) בבחינת 'נישואין' – שהיתה המשכת עצמיות חכמה עילאה שבה שורה רצון העליון 'אור אין סוף' הסובב כל עלמין' שהתצמצם בכמה צמצומים עד שהתלבש בחכמה, אבל הוא רק חיצוניות עתיק, ואילו פנימיות עתיק לא נתגלה בזמן הגלות, לא במתן תורה ולא בבית המקדש, ודוקא לעתיד לבא יתגלה פנימיות עתיק כמו שכתוב "ישמח הוי' במעשיו" – 'שמח' לא נאמר אלא 'ישמח'. ולגבי פנימיות – כל הגילויים שהיו בעולם הזה הם רק בבחינת אירוסין והעיקר – הנישואין – יהיה לעתיד לבא במהרה בימינו אמן.

(ספר השיחות ה'תש"ג, (לה"ק) עמ' כ"ד)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

על ידי השמחה שמשמחין את החתן וכלה של מטה מעוררים בחינת חתן וכלה שלמעלה, והראי' ממה שאמר רז"ל 'כל הנהנה משמחת חתן ומשמחו זוכה לתורה שניתנה בה' קולות'. ולכאורה מה שייך לומר דעל ידי זה שנהנה מסעודת חתן ומשמחו זוכה לתורה, דהלא תורה היא ידיעה והשגה וצריך להיות כלי לזה שיהי' בעל הבנה ובעל השגה? .. אך הענין הוא, דהנה זוכה הוא לשון זכות ובהירות ('יריין', קלאר"). .. דכאשר נהנה מסעודת חתן ומשמחו, שהוא שש ושמש בשמחת אהבת ישראל, אז הוא זוכה לתורה – תורתו זכה ומאירה.

(קונטרס דרושי חתונה, עמ' כ"ד)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

כשאחד הולך לבנות בית בישראל – עלול הוא לחשוב: תינח עד עתה, ישבתי ולמדתי תורה ועסקתי בתפילה ובמצוות, אך עתה, כשאני יוצא לעולם, עלי להניח כל זה ולהתמסר ללימוד וחקיוי מנהגי המדינה, לערוך מירוץ אחר תושבי מדינה זו וכי'. נאמר לו על כך: לא! לאיזו משימה יש להתמסר? – ל'ויפגע במקום' (- עבודת התפילה).

אדרבה: דוקא עתה יש לו להתמסר ל'ויפגע במקום' במידה יתירה מאשר עד עתה. שכן כל ה"עבודה" שעד עתה, שעסק בתורה, מצוות ותפילה, אינה מספיקה למצבו הנוכחי כשהוא יוצא אל העולם, לנסינות הגדולים לאין ערוך על הקודמים, ועליו, איפה, להתפלל לה' שיעמוד בנסיון.

(קוטי' שיחות ח"א (לה"ק) עמ' 53)

הבעל-שם-טוב

בענין 'קשוטי הכלה' – שמקשטין אותה בכמה מיני לבושים כדי שיבואו לקירוב הזוג היות ומצאה חן בעיניו על ידי הקישוטין .. כמו כן, "ומבשרי אחזה אלוקה" – שהתפלה היא השכינה כלה עליונה, והשושבין הוא הצדיק שעל ידו נעשה הייחוד וזיווג עליון. בתפלה מעומקא דלבא מייחד (הצדיק את) התפלה שהיא הכלה לאלקי ישראל (החתן), והיא זוג העליון, ועל כן קודם הזיווג (התפילה) צריך לקשטה בכמה קישוטין ולבושין (על ידי הכנה ראויה).

(כתר שם טוב אות ש"ז)

המגיד ממעזריטש

'ביתו זו אשתו וגד הבית כל כלי תשמישו', פירוש: שכל הדברים שקורים בבית מקטן ועד גדול הכל נקראים 'נוקבא' (מקבל). וזהו ענין המצריך הבחנה גדולה; שכל מה שרואה בבית (ואפילו הבריות משונים שבאים לפעמים) הכל הוא הוא בעצמו, דהיינו שנמשך מהנהגתו – שמודיעים לו כל הצריך תיקון בעניני עבודת ה' שלו. ובהכל מלוכש השגחתו יתברך.

(ליקוטי אמרים אות ר"ג)

כ"ק אדמו"ר הזקן

'כל המשמח חתן וכלה זוכה לחמשה קולות' – 'קולי' נקרא המשכה מפני שעל ידו מתגלה כל מחשבתו. על ידי עסק התורה ממשך משורש אהבתו המוסתרת, את חמשת בחינות נשמתו שהם: נפש, רוח, נשמה, חיה, יחידה, לתוך אותן תיבות ואותיות שהוא מדבר כל אחד ואחד כפי כחו ועוצם כוונתו .. הן הנה חמשה קולות הבאים על ידי השמחה. דוגמת מלך בשר ודם אשר לא יתגלה לעין כל כי אם בעת השמחה, 'החתן' – הוא שורש הנפש רוח נשמה חיה יחידה של ישראל, 'והכלה' – המה אותיות התורה, – ועל ידי עסק התורה בשמחה זוכה לתורה שניתנה בחמשה קולות היינו התגלות והמשכת ה' בחינות הנייל לתוך האותיות והתיבות שהוא מדבר ולומד.

(מאמרי אדמו"ר על מאד"ל עמ' א')

כ"ק אדמו"ר האמצעי

תורה שבכתב נקראת 'חתן' שמשפיע לבי מיני מקבלים: (א) לתורה שבעל פה, כמו שכתוב: "להשקות את הגי'ין" גי'ן סדרים כו', (ב) לשישים ריבוא נשמות ישראל – דכל אות שרש לכל נשמה.

ועל כן נקראת התורה שבעל פה 'כלה' כמו שאמר משה "תורה צוה לנו משה מורשה" – 'מאורשה' שציוה לנו משה הוא תורה שבעל פה שנמסר בעל פה בהלכה למשה מסיני ואשר נדרש מהתורה שבכתב כו'.

וגם כנסת ישראל נקראת כלה כמו שכתוב "לבבתי אחותי כלה",

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

ז' כסלו משיח

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.comמלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-718-1

משה; "תורה ציוה לנו" – בנגלות לנו לברר את עץ הדעת טוב ורע – דבחכמה אתברירו [=מתברר] דוקא... ועל ידי משיח יתגלה לנו טעמי התורה ומצות – כידוע בענין "ישקני מנשיקות פיהו" – לעתיד לבוא.

(עסרת ראש שער ר"ה עמ' 48)

כ"ק אדמו"ר ה'צמה-צדק'

'מה שאין כן במשיח נתת' – אתה האין סוף בעצמו וכו'. ומצד זה (המשיח) יהי' בחינת מלך על ישראל הגם שיהיו תלמידי חכמים ושיתגלו להם טעמי המצוות, אבל לא את כל מה שיתגלה לו. ולכן נקרא רב ומלך, מפני זה שיגלה לישראל טעמי מצוות בהשגה יהי' נקרא רב, ומפני שישאר בבחינת מקיף עליהם נקרא מלך.

(דרך מצוותיך, מצות מינוי מלך, ע' קיא)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

כתיב "הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד" – 'מאד' אותיות 'אדם' היינו שמשיח יהיה כמו אדם הראשון לפני החטא וממילא מובן שאדם הראשון לפני החטא היה גבוה מאד, שתכלית עליית המשיח יהיה כמו אדם הראשון לפני החטא.

(תורת שמואל, תרכ"ו עמ' קמז)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

ביאת המשיח תלוי' במידה מרובה ב"פוצו מעינותיך חוצה". שכן, הפצת המעיינות תביא לביאת המשיח, שזהו "בית דוד", גילוי אורו של משיח בן דוד.

(לקוטי דיבורים (בלה"ק) ח"ה עמ' 1205)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

משיח יצטיין בענוותנות מופלגת. אף שיהי' בתכלית הרוממות וילמד תורה עם האבות ועם משה רבינו, יהי' עניו בתכלית וילמד גם עם אנשים פשוטים.

לכן נקרא המשיח על שם דוד, כנאמר (יחזקאל לו, כד) "ועבדי דוד מלך עליהם". גם בדוד התמזגו שתי תכונות אלו: עם היותו מלך ישראל, אמר על עצמו "ואני עני ואביון" (תהילים מ, יח).

(ספר המאמרים תרצ"ט עמ' 194)

כ"ק אדמו"ר מה"פ שליט"א

המינוי דוד מלכא משיחא כבר הי', כמו שנאמר "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתי", צריכה רק להיות קבלת מלכותו על ידי העם, וההתקשרות בין המלך ובין העם בשלימות הגילוי.

(משיחת ש"פ משפטים, פ' שקלים מבה"ח אדר ה'תנשי"א – תרגום מאידית)

הבעל-שם-טוב

צריך כל אחד מישראל לתקן ולהכין חלק קומת משיח השייך לנשמתו.

(הוספות לכתר שם טוב, ס' קנט)

המגיד מפעזריטש

'אין בן דוד בא אלא בדור שכולו זכאי או כולו חייב', – פירוש: כי ידוע שהקדוש ברוך הוא סובב כל עלמין, וכשיהיו כולם חייבים ויבואו למדריגה היותר פחותה ותחתונה שם קרוב יותר אל השם יתברך.

(מגיד דבריו ליעקב, אות תקח)

כ"ק אדמו"ר הזקן

משיח נקרא רב ונקרא מלך.

'רב' – ברוח חכמתו ובינתו ילמד את כל ישראל טעמי תורה, בחינת "חכמה סתומה".

'מלך' – תישאר אצלו בהעלם בחינת מקיף על כללות נשמות ישראל. בחינה עלשכלית זו לא יוכלו ישראל לקבל, והיא תהי' בבחינת גזירת מלך בלבד.

זהו שמשח בא בהיסח הדעת (סנהדרין צז, א), שכן שרש משיח הוא בחינת מלך, שמעל לשכל ודעת.

(מאמרי כ"ק אדמו"ר הזקן – נביאים, עמ' ד)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

הנה ידוע דמשה ומשיח הם בענין ומדרגה אחת, וכמאמר רז"ל: 'יבוא טוב זה משה ויקבל טוב זה משיח'. רק שעל ידי

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרבותינו נשיאינו

ה' כסלו חינוך

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.comמלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-1-718

כ"ק אדמו"ר האמצעי

ועל דרך משל, התלמיד ששואל, שמבקש שישבו לו כפי אופן שאלתו דוקא, דמצד עומק חכמת רבו ביותר – שאלתו לא נחשבת ממש – ולא יצמצם עצמו להשיב לו לפי ערכו. אבל, כאשר יקבל הרב שאלתו ומעלהו בערך רוממות שכלו, אז, משם מצמצם עצמו להשיב לו עד שיתקבל לפי ערך מעמדו ומצבו.

- כך אנו מבקשים מהקב"ה "יענינו ביום קראנו" – באותו יום שיעלה זכרתנו לפניו למעלה – יתצמצם ממקומו העצמי לענות לנו.

(עשרת ראש, עמ' ז')

כ"ק אדמו"ר ה'צמה-צדק'

בצוותו את כל המלמדים שלמדו עם נכדיו הקטנים ציוה, אשר מלבד הלימודים הרגילים, ילמדו עמהם פירוש המלות (פירוש הפשוט) של סדר התפילה. ופעם בחודש היו באים אליו להבחן בזה.

(היום יום ח' טבת)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

וצריך להבין ענין אומרו "חונך לנער" מהו ענין חינוך הלוה אשר הכתוב מצווינו לחונך לנער הלוה? הנה ידוע ענין החינוך על דרך משל נער כשצריכים להוליכו לבית הספר ללמוד תורה מחנכים אותו על ידי שהגדולים הולכים איתו גם כן, וכולם מחבבים אותו ונותנים לו מתנות רבות לפי ערך קטנות שכלו, ועל ידי קירובים אלו והילוך הגדולים איתו בפעם הראשונה, על ידי זה ביום המחרת הולך בעצמו ללמוד תורה.

(תורת שמואל תרל"ג, עמ' קנד)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

כשם שהנחת תפילין בכל יום היא מצוה מדאורייתא על כל יהודי, מבלי הבדל אם הוא גדול בתורה, או איש פשוט – כך חוב גמור על כל יהודי להקדיש כחצי שעה מחשבה בכל יום אודות חינוך בניו, ולעשות ככל שבכוחו, ויותר מכפי כוחותיו, לדאוג ולפעול על בניו שילכו בדרך שבה מדריכים אותם.

(היום יום כ"ב טבת)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

צדק בפתגמו כי שאלת החינוך היא בבת עינה של היהדות כולה, ואליה – אל שאלת החינוך – צריכים להפנות את תשומת ליבנו ואומר שאנו צריכים להעמידה בראש דאגותינו.

הכל יודעים שבהחינוך תלוי כל מהותו ועצמותו של היהודי בתור יהודי, ובלי שום ספק וספק ספיקא אשר החדר, תלמוד תורה, ישיבה קטנה וגדולה הם בית המקדש של הילדים נערים ובחורים ואיתם עמם כל קהל עדת ישראל, וגורלם – לחיים או למוות דתי ומוסרי – תלוי בכח המכהן בבית המקדש אם הוא מתלמידיו של שמעון הצדיק או מכת הצדוקים.

(אגרות קודש אדהר"יי"צ, ח"ז עמ' קנה)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

צריך להיות ברור בדעתה ובהחלט שהרמה הכי גדולה הוא זה – מה שהמוסד מייסודו ובהנהלתו של כ"ק מורי וחמי אדמו"ר נשיא ישראל.

(מסכתב ג' אלוז ה'תשכ"א)

הבעל-שם-טוב

עד אברהם היה העולם מתנהג באפילה – שלא היו צדיקי הדור מלמדים את בני דורם אורחות ה' ולא מבקשים עליהם רחמים מכיון שבא אברהם התחיל להאיר. ללמד את בני דורו את דרכי העבודה בעבודת הבורא יתברך, ומוסר נפשו לעורר רחמי שמים על בני דורו, עד כי גם בעד הרעים והחטאים אנשי סדום ועמורה הוא מתפלל ומבקש רחמים עליהם. בכל זה הנה בדורו של אברהם אבינו נקרא ההמון, וגם ישמעאל, 'עם הדומה לחמור'.

אבל בזרע ישראל נקרא ההמון בתואר 'עם הארץ' – עם הדומה לארץ, ומה הארץ הכל דורסים עליה, ובה הטביע הקב"ה את כח הצומח להצמיח יכול להחיות את כל החי על פני האדמה, ובה נמצאו אוצרות זהב וכסף וכל יקר במחמדו תבל – כך ישראל אשר 'כפלה הרמון רקתך', דגם הריקנים מיראת אלקים מלאים מצוות כרמון. ומה גם המקיימים את המצוות בתום לב בפשטות דאמונה פשוטה, שהם 'עמי הארץ' – עם הדומה לארץ כאמור "כי תהיו אתם ארץ חפץ".

(כתר שם טוב אות צח)

המגיד ממעזריטש

"ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלקיך" – כי יש באדם ג' זמנים בשנים שלו. (א) שני נערוט שהולך אחר תאוות. (ב) שנים אמצעיים של אדם שאין בהם כל כך תאוות עולם הזה. (ג) שני הזקנה שאין לו תאוות כלל.

והטעם לזה לפי שג' שותפין יש באדם: אב ואם והקדוש ברוך הוא. ודבר זה הוא הסוד שאיש יש לו תאוות אשה לפי שיש בו חלק האם שהיא נוקבא ואשה יש לה תאוות איש לפי שיש לה חלק אב שהוא דכר.

. לפי שיש באדם ג' שותפין הנזכרים, ולכן בשני הנערוט יש לאדם תאוות רבות מצד חלק האם שיש בו. ובשנים אמצעיים אין בו תאוות כל כך לפי שכבר כלה חלק האם שבו, אבל עם כל זה יש לו עוד תאוות מצד חלק האב שבו. אבל בימי הזקנה אין לו תאוות כלל לפי שהוא חלק הקב"ה. נמצא כי מה שאדם פרוש מתאוות בימי הזקנה אין זה רבותא. אבל אם אדם פרוש מתאוות בימי הבחורות, בזמן שיש בו עדיין חלק אב ואם, זו היא מעלה גדולה. וזהו פי' הפסוק "ראשית בכורי אדמתך", ר"ל בימי הבחורות, תביא בית ה' אלקיך, לא תבשל גדי" – אותיות ג"י"ד – בחלב אמו, ר"ל ע"י חלק הא"ם שבו פירש מתאוות.

(אור תורה, אות ק)

כ"ק אדמו"ר הזקן

ענין חנוכה זו (חנוכה בית המקדש) – הוא מלשון חינוך – כמו 'חינוך נער על פי דרכו', שכשמחנכין אותו ללימוד, אין מחנכין אותו בלימוד בלבד שזהו דבר ההוה לו תמיד, אלא שמחנכין אותו באיזה תוספת, כמו איזה התקרבות או איזה מתנה. וכך הענין בחנוכה בית המקדש ומשכן – הי' דבר נוסף על התמידים וכו'.

(לקוטי תורה דברים, צח, ב)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

ט' כסלו לידה

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-1-718

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

הגלות נמשל לעיבור והגאולה ללידה. בעיבור: התינוק ראשו בין ברכיו, – בגלות: עיניים להם ולא יראו איך שיאין עוד מלבדו. והמאכל דתורה ומצוות – שהם מזון לנפש – נכנס דרך הטבור, כלומר, מתוך הרגל – 'מצות אנשים מלומדה' ולא בפנימיות ממש בלב ומוח. אבל לעתיד לבוא יהיה בחינת לידה, שהתורה והמצוות יהיו מתוך פנימיות הרצון – "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו", "עין בעין יראו". ולידה זו (גאולה) תלויה במעשינו ועבודתינו עכשיו בזמן הגלות – להמשיך בחינת לידה בכל יום; וזהו ענין הקריאת שמע: "ה' אחד" – שהוא אחד ב' רקיעים ובארץ וב' רוחות השמים.

(ספר הליקוטים, כ"ל, עמ' תק"ט)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

ולכן הנשמות מולידים בנים ובני בנים – שכן המוליד להוות אדם שני – זהו משרש נשמתו שמי'אין תמצא' שהוא התחדשות גמורה, כמו החכמה שנתחדש מאין (שהרי גם השני מוליד כו'), וזהו מכח האור אין סוף ברוך הוא עצמו שיוכל לחדש חדשות אין קץ.

מה שאין כן, המלאכים שנמשכו מרוח פיו – אין יכולים להוליד כי הם יש מיש. כמו שמדבור אחד לא יתהוה השני, והם הנקראים 'עומדים' במעמד ומצב אחד. . . אבל הנשמות ששרשם מבחינת המחשבה הני"ל – כמו שהמחשבה נובעת תמיד מן השכל (חדשות) שהרי גילוי 'ברק המבריק' הוא על ידי המחשבה כו', כך הנשמות למטה הם גם כן מולידים דור אחר דור.

(דרושי חתונה תרמ"ב עמ' ה)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

הנשמה בעולם הזה עוסקת בעבודת ה' בלימוד התורה בקיום המצוות ותיקון המידות, ועל ידי זה היא מהפכת את החושך של הנפש הבהמית לאור של הנפש האלוקית. "מה' מצעדי גבר כוננו" – ולכל נשמה ונשמה יש שליחות מיוחדת בירידתה למטה, בעבודת הברורים בזמן ובמקום.

(ספר המאמרים תש"ה, עמ' 217)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

אנו רואים בחוש שיש כמה בני אדם אנשים ונשים שהם בריאים ושלמים בתכלית הבריאות בבריאת גופם ואין בהם שום חסרון כלל בהנוגע אל ההולדה ומכל מקום אינם מולידים, מובן מזה דגם מה שבני אדם מולידים אין זה רק בהטבע לבד שהרי הטבע הזה ישנה בכל אדם, אלא שמלבד הטבע הרי נמשך בזה כח עליון מא"ס ב"ה להיות ההולדה, והיינו, דלבד זאת מה שבכללות ענין 'ההריון והלידה' נראים ענינים נפלאים שלמעלה מדרך הטבע שגם הרופאים היותר מומחים נלאו להבין זאת. . . הנה רואים בזה כח עליון, כח אין סוף ממש.

וזהו שכתוב "זכר ונקבה ברא אותם ויברך אותם אלקים ויאמר להם אלקים פרו ורבו כו'", הרי הגם שהם זכר ונקבה בשלמות הטבע שהטביע הקב"ה להוליד, מכל מקום צריכים עוד לברכה שיהיו פרים ורבים.

(ספר המאמרים 'התשי"א', עמ' 208)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

כדאי ונכון ביותר לפרסם מנהג זה בין כל בני ישראל, אשר, ביום ההולדת יוסיפו בתורה תפלה וצדקה. . . ויקבלו החלטות טובות אשר במשך השנה הבאה עלינו לטובה יוסיפו בעניני תורה ומצוות. ובהוספה, שכדאי ונכון ביותר שכל אחד ואחד יעשה ביום הולדתו התוועדות של שמחה, ביחד עם בני ביתו, או גם חבריו וידידיו כו', כדי שקבלת ההחלטות הטובות ביום הולדתו תהיה באופן של שמחה.

(משיחת כ"ה אדר, 'התשס"ח – מוגה)

הבעל-שם-טוב

'התינוק קודם שנולד מלמדן אותו כל התורה כולה', ביום החמישי בלילה לומדים עם התינוק פרשת השבוע עם פירוש רש"י ומי שחננו ה' יתי בזכרון טוב הנה כשנעשה גדול ולומד ביום החמישי בלילה פרשת השבוע עם פירוש רש"י הוא נזכר אותו הטעם שהיה לו בהיותו תינוק כשלמדו עמו פרשת השבוע עוד קודם שנולד.

(כתר שם טוב אות צח)

המגיד ממעזריטש

על דרך משל: ישנו אדם שנושא אשה בשביל אהבת נשים וכשיש לו ממנה בנים יש לו תענוג מהבנים, ואחד שנושא אשה בשביל אהבת בנים זהו נקרא אהבה מוקדמת, שמצייר את מחשבתו בתמונת בנו שיוולד לו שכך יהי' תמונתו, ומצייר איך יהיה מדבר דברי שכל, נמצא מצייר במחשבתו בתמונתו אף על פי שאין לו תמונה, נמצא מחמת השתתפות במחשבתו עם בנו שיוולד לאחר זמן נולד בתוכו אהבה. כך היה לה' יתי תענוג מתחילה מישראל ילד שעשועים שמשמעשים בכל דור ודור מחמת מעשיהם ודיבורם. וזהו פירוש 'ישראל עלה במחשבה' ומחמת זה רצה הקב"ה לברוא את העולמות.

(מגיד דברי יעקב, אות דש)

כ"ק אדמו"ר הזקן

יוסף הוא "צדיק עליון", היינו המשכה מלמעלה למטה, ובנימין "צדיק תחתון", העלאה מלמטה למעלה. פירוש: יוסף מסמל את ההשפעה לעולמות התחתונים, ככתוב בו: "ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו וגו'", ו"הוא המשביר לכל עם הארץ". ואילו בנימין מסמל את תשוקת הנבראים להתעלות ולהתכלל במקורם, כמאמר. . . זוהי משמעותו הפנימית של "ותקש בלדתה": "לידת" בנימין – ירידת נשמתו למטה, היא דבר המנוגד לטבע נשמתו, להתעלות ולהתכלל במקורה. לכן נאמר ברחל "ותקש בלדתה".

(לקוטי תורה, פרשת וישלח)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

יום הולדת של צדיק, וביחוד של נשמה כללית, הוא חג בכל העולמות ועת רצון. הקב"ה שמח כביכול בשמחה גדולה, וכל המשתתפים בשמחה גדולה זו נהנים משולחן גבוה – מסעודת המצוה שלמעלה בגן עדן העליון ובגן עדן התחתון.

(ספר השיחות 'התש"ג (בלה"ק) עמ' צד)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

י' כסלו

אדמו"ר האמצעי

בעל הגאולה

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-1-718

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

בנוגע להסתלקות אדמו"ר האמצעי, אמר כ"ק אדמו"ר הצ"צ:
הסתלקות כזאת לא מצינו מיום הסתלקות רבי שמעון בר יוחאי – שנסתלק באמצע אמירת תורה. (בית רב).
באם היו חותכים את אצבעו של אדמו"ר האמצעי ויואָלט זיך געגאָסן חסידות" [= היתה 'נשפכת' חסידות]... (משיחת ליל י"ד כסלו ה'תשמ"ה – בלתי מוגה).

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

אדמו"ר האמצעי כתב בשביל כל סוג וסוג מהמשכילים והעובדים אשר בעדת החסידים מאמרים וספר מיוחד, לבד שער היחוד ושערי אורה שהם כלליים, ונכתבו עבור כל החסידים: שער היחוד – הוא המפתח לתורת החסידות, ושערי אורה – אל"ף בי"ת תורת החסידות.
(היום יום, ט"ו אדר שני)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

בשנת תרנ"ד-תרנ"ה, התפרסם בעולם שהפרופסורים גילו במוח האדם עורק חדש, שפעולתו הוא לזכרון ולהעמקה. אחיו של הרבי מהורש"ב, רמ"מ, סיפר את הדבר בהתפעלות גדולה לאחיו, הרבי, בשעת הסעודה. הרבי שמע ולא השיב כלום.
אחרי ברכת המזון אמר למסובים להמתין קצת, והוא נכנס לחדרו והביא משם ספר קטן בכתב יד מהרבי האמצעי והראה להם שבשישבע שורות מובא שם העורק הזה. הרבי האמצעי מבאר שם שיש עורק במוח שהוא מלא אדים, ומתנענע ברצוא ושוב, וזה מועיל לזכרון ולהעמקה. ולפיכך אנו רואים שאם האדם רוצה להיזכר על משהו, – הוא מרים את ראשו, וכשרוצה להתעמק הוא מכופף את ראשו. . . וסיים: "הרבי האמצעי ידע הדבר מפני שלמעלה, באדם העליון, הוא כך, וממילא ודאי ישנו כן גם באדם למטה".
(סיפורי חסידים, מועדים, סיפור 410)

כ"ק אדמו"ר מהורש"צ

'כל ימי חיך להביא לימות המשיח'. – בכל דבר שישנו עתה בעולם, בזמן הזה, יש להתבונן כיצד ייראה בימות המשיח. – כל עשיותיך שבכל ימי חיך, מכוונים יהיו לתכלית זו: להביא לימות המשיח.
(ספר השיחות ה'תש"א (בלה"ק) עמ' מא)

עניני גאולה ומשיח

כדאי ונכון לקשר ההוספה בצדקה עם ההוספה בתורה בעניני משיח והגאולה – עיי' שההוספה לצדקה היא מתוך כוונה לקרב ולזרז את הגאולה, כיון שכוונה זו כשלעצמה היא חלק מלימוד התורה בעניני הגאולה – הלימוד (במחשבה – מזמן לזמן) דמאמר חז"ל "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה".

(משיחת ש"פ תזריע מצודת ה'תנש"א – אות יג)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

ידוע הסיפור אודות בעל הגאולה (שסיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר) שבשעת התפילה לא היו נע וזע מאומה, וביחד עם זה – מרוב עוצם תפילתו – נטפה זיעה מקצה השטריימל שלו... – מכאן לומדים עד כמה שיש להתעסק בעבודת התפילה, שעבודתו תהי' ביגיעה רבה כל כך, עד שמגופו הגשמי תנטוף זיעה.
(משיחת י"ד כסלו ה'תשמ"ח – בלתי מוגה)

הבעל-שם-טוב

'כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו', ואמרו חז"ל: 'שטן לשם שמים נתכוין' – כי בראותו שהצדיק כובשו, ויש לה' יתברך תענוג גדול מזה-הוא מתגבר עליו בכל יום, והצדיק כובשו ומתגבר על יצרו. וזהו שאמרו רז"ל: 'הקב"ה קראו ליעקב אל' – 'אלי לשון חוזק וגבורה, כמו 'ואת אילי הארץ לקח', וזהו 'קראו אל', שהצדיק נקרא גיבור הכובש את יצרו. ולעתיד, אמרו רז"ל: 'לצדיקים נדמה היצר הרע כהר גדול', ואז יהיה ניכר גלוי ומפורסם לכל – גבורת הצדיקים שכבשו הר גדול כזה.
(צוואת הריב"ש, אות קלח)

המגיד ממעזריטש

במענה לבקשת אדמו"ר הזקן שיוולד לו בן זכר: "במה יזכה נער – את אורחו" – על ידי הכנסת אורחים זוכים שיוולד נער. טרם הסתלקותו קרא את אדמו"ר הזקן, וגילה לו את הסדר של "שלוש זכר". אחר כך אמר לו:

"חזון עובדיה" – העובד י-ה רואה; בן יולד לך וקראת אותו בשמי, ובליל השימורים טרם הכנסת הבן לבריתו של אברהם אבינו ע"ה, תזכור ותזכיר את אשר הגדתי לך בלילה זה. [אותו בן הוא: אדמו"ר האמצעי].
(ספר התולדות, אדהאמ"צ)

כ"ק אדמו"ר הזקן

דעו נא נאמנה שכמו שאני בקיא בשוקי ליאדי, נהירין לו (לאדמו"ר האמצעי) ממש שבילי דרקייע, היינו כל סדרי ההשתלשלות מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין. רק עבודתו היא נעלית מאוד, ואני מקנא עבודה כזו שאין היא בידי, כי תוכו מלא וגדוש אהבה ויראה עילאה, ואינו מורגש כלל וכלל בחיצוניות. וגילוי עבודה כזו בגוף אי אפשר כי אם נשמה רמה מעלמא דאתכסיא.

(סיפורים נוראיים, מהדורת ירושלים, ג"ט)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

אילו היה לי כל הון שבעולם והיו יכולים לרכוש זאת בכל הון שבעולם, הייתי נותן כל הון שבעולם שהאברכים בכל מקום שרק יהיו – ידברו שם דא"ח.

(מעשי אבות' בספר 'מגדל עוז', אות ע"ד)

איגוד תלמידי חשיבות העולמי
770 - בית משיח

ב"ה ימות המשיח ה'תשע"ז

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

י"א כסלו

ספר תורה

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 717-953-718-1

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

בימי בחרותי, רציתי לנקד את ספר ה"תניא" ולחלקו לפסוקים, וכאשר החלטתי לעשות כך, חלמתי באותו לילה שהנני לומד הלכות כתיבת ספר תורה והנה באה לפניי שאלה בספר תורה שכתובה כדינה אלא שניקודה וחלקיה לפסוקים – מה דינה? ולאחר אריכות הפלפול הכשרתי. וכשהקיצוטי הבנתי את הרמז.

באותו יום היי עלי להיות אצל כ"ק אאזמו"ר [אדמו"ר הזקן] לרגל איזה ענין, וכשדרכתי על המפתח לצאת, אמר לי: ספר תורה שניקודה וחלקיה לפסוקים פסולה, כי כל התורה כולה שמותיה של הקב"ה שעולים לצירופים שונים.

(אגרות קודש אדהר"צ ח"ד, עמ' רסז)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

כשפותחים את ארון הקודש בבית הכנסת, פותחים למעלה את עולם ארון ברית ה' שבו עומדים הכוחות ומסירות הנפש של כל ספרי התורה שבני ישראל כתבו בכל הדורות, ומלאך מיכאל מכריז "וה' בהיכל קדשו הס מפני כל הארץ". וכשיהודי אומר באותה שעה מעומק הלב "ברוך שמי דמארי עלמא בריך כתרך ואתרך", מבקש מלאך מיכאל רחמים שבקשתו תמולא.

(לקוטי דיבורים, ח"ב לקוטי יג אות ג)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

כשיהודי עולה לתורה – זו עליי בכל חלקי הנשמה: הנפש עולה לתורה בעולם העשי' הרוחני, הרוח עולה לתורה בעולם היצירה, הנשמה עולה לתורה בעולם הבריאה, המקיף של חיי עולה לתורה בעולם האצילות והמקיף של יחידה עולה לתורה במלכות אין סוף שלמעלה מאצילות.

(ספר השיחות, ה'תש"ב (בלה"ק) עמ' עג)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

כשיהודי עולה לתורה כאן בתחוננים ואומר: "ברכו את ה' המבורך", הרי למרות שאין הוא יודע את הכוונות המתאימות, נאמר כמאלו "ברכו את ה' המבורך" בכל ארבעת העולמות אצילות, בריאה, יצירה, עשייה.

(לקוטי דיבורים (בלה"ק) ח"א עמ' 38)

עניני גאולה ומשיח

עיי שמכריזים על ענינים אלו בבית גדול, בית שמגדלין בו תורה ובית שמגדלין בו תפלה, דתפלה הוא בקשת כל צרכיו, הן צרכיו הרוחניים והן צרכיו הגשמיים, הנה עיי ניתוסף עוד יותר בכל הניל, שהקב"ה עוזר לקיים את כל ההחלטות (שהם גם בקשה ותפלה) דההכנות למתן תורה, וגם ממלא הבקשות בנוגע להמשכה דמ"ת, שהמשכת התורה תהיי בשלימות ובאופן חדש לגמרי כניל, ועד לתורה חדשה מאתי תצא בגאולה האמיתית והשלימה עיי משיח צדקנו. ועפ"ז כשישראל למטה פוסקים פס"ד עיי תורה שהגיע כבר זמן הגאולה (כי כלו כל הקצין וישראל כבר עשו תשובה) – כן יקום ותיכף ומיד באה הגאולה.

(מאמרים מלוקט ח"ג עמ' 313)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

עלי לתורה ענינה המשכת תוספת חיות נצחית דקדושה. . כמודגש בנוסח הברכה שלאחרי העלי לתורה: "וחיי עולם נטע בתוכנו", על ידי זה ש"נתן לנו תורת אמת", כי חיים אמיתיים בלי הפסק ("חיי עולם") הם מצד קדושה ("תורת אמת") שהיא אין סוף.

ולכן, העלי לתורה בשבת שלפני החתונה היא נתינת כח לחתונה – שתהיי באופן ד"בנין עדי עד", דור ישרים יבורך, בניים ובני בניים עוסקים בתורה ומצוות, כידוע שעל ידי זה נתגלה כח האין סוף שבנבראים.

(משיחת ש"פ חוקת ט' תמוז ה'תש"י)

הבעל-שם-טוב

כשיהודי אף הפשוט ביותר אומר באמונה פשוטה ומתוך עומק הלב בשעת פתיחת הארון "ברוך שמי דמארי עלמא בריך כתרך ואתרך יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם" ממלא הקב"ה בקשתו כולה או מקצתה על כל פנים.

(לקוטי דיבורים ב, עמ' רכו)

המגיד ממעזריטש

הלואי היו נושקים הספר תורה באותה אהבה, שהיה מורי (הבעש"ט) מנשק את הילדים בהוליכו אותם אל ה"חדר" כשהיה עוזר למלמד.

(היום יום, ט"ז תמוז)

כ"ק אדמו"ר הזקן

"אשר נתן לנו את תורתו" – שנתן לנו את תורתו והלביש בה רצונו וחכמתו יתברך המיוחדים במהותו ועצמותו יתברך בתכלית היחוד והרי זה כאלו נתן לנו את עצמו כביכול.

(תניא לקוטי אמרים, פרק מז)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

בקריאת התורה שתי ברכות, לפני הקריאה "אשר בחר בנו", ואחר הקריאה "אשר נתן לנו".

ברכת "אשר בחר בנו מכל העמים" – מבטאת את ענינו של המשפיע, שבחר בכנסת ישראל ורצה לתת להם את התורה הקדומה שבעצמותו ממש. לאחר בחירה ורצון זה, יכולה כל נשמה פרטית לקרוא באותיות התורה, התורה שבכתב והתורה שבעל פה. ויכול כל אחד שנפשו תדבק באות המיוחדת לשרש נשמתו למעלה, בעצמות תורה של מעלה. לאחר הקריאה – לאחר שקבל את שפע חיות נשמתו מאותיות התורה, הוא מברך "אשר נתן לנו", שכבר נתן לנו ונתקבל בתוכנו. "וחיי עולם נטע בתוכנו", וגם עובדת היותו "כללי" לקבלת התורה, נעוצה בכח המשפיע ש"נטע בתוכנו".

"נותן התורה" – בראשונה, מבטאת חתימה זו את עצם נתינת השפע של התורה. ובאחרונה, היא מבטאת שהתורה ניתנה באופן שהיא יכולה להקלט במקבלים.

(שער אורה, עמ' 4)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

י"ב כסלו צדקה

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-1-718

כ"ק אדמו"ר ה'צמה-צדק'

בכך שמשייעים ליהודי בפרנסתו, אפילו בכדי להרוויח שבעים "קופיקס" [=מטבע קטנה ברוסיה] בסחר עגלים, נפתחים בפניו כל שערי ההיכלות העליונים.

(היום יום, כ"ח סיון)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

ר' אליעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצליח [ר' אליעזר ה"י נותן פרוטה לעני ואחר כך מתפלל] - כי הרי התפילה צריכה להיות בחיות, ועל ידי שנותנים צדקה לעני קודם התפילה ומחיים אותו, ניתוסף חיות הרבה בתפילה. (באומרו זאת נענע בידו ממטה למעלה לרמוז שהריבוי בהפלאה. - וכמה פעמים קודם התפילה ה"י מחזר אחרי עני ליתן לו לאכול).

(היום יום, ב' כסלו)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

זוהי מעלה נפלאה כשהקדוש ברוך הוא מזכה, ומתברכים בחוש וטעם מיוחדים בעשיית טובה ליהודי עד כדי כך שהזולת יקר בעיניו יותר מכפי שהוא יקר בעיני עצמו - שהרי על עצמו יכול הוא למצוא כמה טעמים מדוע נגזר שמצבו יה"י שלא בכי טוב ח"ו, אך על הזולת לא שייך הדבר כלל.

(היום יום, ו' אדר א')

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

עשירות, היא אחת מהדברים שיש בהם אושר מחד גיסא ואסון מאידך גיסא שברא הקב"ה בעולמו, ומהווה הנסיון הגדול לאדם. כשיודעים מה לעשות בעשירות ומשתמשים בה להזקק התורה ולצדקה שעל פי תורה - אשרי לו בזה ובבא, ואילו כשלא יודעים מה לעשות בעשירות ומשתמשים בה למה שאסור על פי תורה - אוי ואבוי לו.

(ספר השיחות ה'תש"ב (בלה"ק) עמ' קלט)

עניני גאולה ומשיח

גאולה היא גילוי האל"ף (דאלופו של עולם) ב"גולה" - גילוי האמת והפנימיות דכל עניני הגלות, וכל הפעולות בזמן הגלות; גילוי האלקות בכל עניני העולם - כפי שכל זה מגלה את "כבודו" של הקב"ה (ש"כ"ל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו) - של אלופו של עולם.

(משיחות ש"פ אחרי קדושים תשנ"א)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

מה שכותב לי שמתאוננים הם שבזמן האחרון, העסקים שלהם הולכים בקושי, הנה אפשר שבשנה העברה צמצמו במקצת בנתינת הצדקה לעניני תורה ויראת שמים, ולכן מהראוי שמכאן ולהבא יוסיפו בזה, ובמדה שנראית בעיניהם שהוא למעלה מהמגיע מהם, וידועה הבטחת הקב"ה, עשר בשביל שתתעשר, ובמצות הצדקה בפרט הרי אומר ה' יתברך: "ובחנוני נא בזאת".

(אגרות קודש כ"ד ו' אג' איתקצב)

הבעל-שם-טוב

כשנשאל אודות נתינתו לצדקה יותר מחומש: הרי נאמר "אל יבזבז יותר מחומש"; השיב: "המבזבז" הוא מלשון ביה (כבמלחמה וכדומה). כלומר: הדברים אמורים רק במי שאינו רוצה לתת ודרושה לו מלחמה עם עצמו, להשיג את הנתינה כביזה, בדרך כפייה, וזה "אל יבזבז יותר מחומש". לעומתו - הנותן בשמחה ובעונג, במה שונה הצדקה מתענוגות וצרכים אחרים שעליהם הוא מוציא ממון!...!

(לקוטי שיחות ח"א, תרומה)

המגיד ממעזריטש

ומחמת גודל החסדים שעשה אברהם התחתון. זכה והמשיך המידה העליונה אליו והתלבש בתוכו, וזהו שאמרו 'הדא הוא דכתיב עטרת תפארת וגוי' בדרך צדקה תמצא. כי ידוע שעיקר החסד הוא הצדקה וזהו חסד האמיתי. . וזהו בדרך צדקה תמצא. כי מזה זכה להמציא ולהמשיך אברהם הזקן שיבוא בימים ויהי עטרה אליו כנוכר.

(אור תורה, אות 2)

כ"ק אדמו"ר הזקן

עושה צדקה ומשפט נבחר לה' מזבח, (פירוש: לפי שהקרבות הן בבחינת שיעור ומדה וגבול. מה שאין כן בצדקה, שיוכל לפזר בלי גבול לתקן עונותיו. ומה שכתוב 'המבזבז אל יבזבז יותר מחומש' היינו דוקא במי שלא חטא או שתיקן חטאיו בסיגופים ותעניות כראוי לתקן כל הפגמים למעלה. אבל מי שצריך לתקן נפשו עדיין פשיטא דלא גרעא רפואת הנפש מרפואת הגוף שאין כסף נחשב ויכל אשר לאיש יתן בעד נפשו כתיב.

(תניא אגרת הקודש פרק י')

כ"ק אדמו"ר האמצעי

גשם המטבעות הוא חומר בלתי מזוכך. לפני שמשתמשים בכסף לצדקה ולעניני קדושה, הוא חומר גס שעלול לפתות ש"כחי ועוצם ידי וכו"ו ומביא לגאווה והתנשאות.

(ספר השיחות ה'תש"א (בלה"ק) ע' צ"ה)

איגוד תלמידי חשיבות העולמי
770 - בית משיח

ב"ה ימות המשיח ה'תשע"ז

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

י"ג כסלו

תורת החסידות

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורת רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-718-1

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

בשאלתו מדוע צריכים ללמוד דוקא בתורת חב"ד . . הנקודה היסודית בזה היא – בדוגמת המענה על השאלה מדוע צריכים ללמוד גם גמרא ולא משנה או תורה שבכתב בלבד, שהמענה על השאלה הזו פשוט: שלימוד הגמרא הוא מוסיף ומבאר ומגלה את הטמון ומרומז במשנה ותורה שבכתב, והוא הדבר בהנוגע לתורת חב"ד – המבארת ומסברת ובמילא מגלה, הטמון והמרומז בתורת הבעל שם טוב ותלמידיו, ובפנימיות התורה בכלל.

(לקוטי שיחות חלק י, עמ' 239)

הבעל-שם-טוב

"כי לקח טוב נתתי לכם", זוהי תורת הנגלה, שמוזה יכול להיות שיחשבו שנתתי "לכם", דהיינו שזהו שלכם – ולכן שוכחים על נותן התורה, מחפשים היתרים ושואלים קושיות. אבל כשזה "תורת", כשלומדים פנימיות התורה, מאמינים בהשגחה פרטית וממילא "אל תעזבו" – "לא עוזבים".

(כתר שם טוב הוספות, אות סג)

המגיד ממעזריטש

"הוד והדר לפנינו עוז וחדוה במקומו" – "והדר" – הוא נקרא פנימיות התורה וסודותי, הלוא, כי כאשר משיג הפנימיות יודע לדרוש על כל אות ואות וקוץ וקוץ תילי תילים אלא שלא על חנם נכתבו, ברוך הוא, הוא מהדר ומעטר התורה כידוע.

(אור תורה, אות תז)

כ"ק אדמו"ר הזקן

בנוגע לטענת המתנגדים לאסור לימוד החסידות משום ביטול תורה: הבעל דבר [=היצר הרע] בא אל המתנגדים בשכלו של גנג חכם, כשתופסים אותו בגניבתו הוא מתחיל לקרוא רחמנא – 'רחמנא קריא' – הוא מזכיר שם שמים, אבל האמת היא שאפשר להיות 'גנבא אפום מחתרא רחמנא קריא'.

(לקוטי דיבורים, כרך א' ליקוט ה' אות כא)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

ההבדל בין גליא שבתורה לחסידות, שהיא פנימיות התורה – גליא שבתורה היא מים ואל מים הולכים. ואילו פנימיות התורה היא אש ומפני אש מפחדים, ולכן על המשפיע ללכת אל המקבל ולומר לו אל תירא, כי ה' אלוקיך אש אוכלה הוא.

(ספר השיחות היש"ת (בלה"ק) עמ' 19)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

חסידות עושה את אלה שנעשים חסידים, לחכמים יותר לחרדים ולשמחים יותר ופועלים גם על זולתם שגם הם יהיו שמחים יותר וזה

מביא שהם נעשים חכמים יותר וחרדים יותר, וה' יתברך יצליחנו כולנו להשלים הכוונה העליונה בדרכי החסידות והעבודה בזכות הוד כ"ק אבותינו רבותינו הקדושים זצוקלה"ה נב"מ ז"ע.

(אגרות קודש אדה"ר"צ ח"י, עמ' יא)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

הוד כ"ק רבנו הזקן מסר נפשו הקדושה והשקיע כוחותיו העצומים שעדת החסידים יהיו כמשפחה אחת ממש, אשר כל איש ואיש בעדת החסידים ידרוש טובת חברו בפרנסה, וכל אשר אחד עוזר את זולתו יהי בהרגש אהבה וחיבה גדולה כל כך כבני משפחה אחת ממש.

(אגרות קודש אדה"ר"צ ח"ד עמ' דל)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

עיקר ענינו של לימוד החסידות הוא, שהלימוד יהי אדעתא דנפשי, הוא לומד חסידות לשם עצמו לא לשם החסידות.

ישנם שוטים הלומדים חסידות בגלל חסידות, הם חושבים את עצמם למבינים, למדו כמה עשרות מאמרים ומפטפטים על שדות ויערות קרחים, בסברות בטן פרועים הם מסבירים ענינים חסידיים. כללו של דבר שהם לומדים חסידות, זאת אומרת שהחסידות תהי חסידות, ולא שהם יהיו לחסידים. לימוד החסידות האמיתי שהלימוד יביא את הלומד להיות חסיד – הוא מהם והלאה.

(ספר השיחות (בלה"ק), ה'תש"ב עמ' קלז)

כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ

במענה על מכתבו, בדבר לימוד החסידות אין צריכים להניח על אחר זמן כי כל יום ויום העובר בלא לימוד החסידות נוגע הוא בנפש ממש, ודוגמא לדבר – מי שיש לו יבלת בעינו ואינו רואה אור השמש, וכאשר יסיר היבלת יראה אור היום וכל הנחמד למראה – האם יניח זאת על מחר ומחרתיים, כן הוא בגשמיות, ומכל שכן ברוחניות שערכו רם ונשגב במאד.

(אג"ק אדה"ר"צ ח"י אג' ג'תשז)

עניני גאולה ומשיח

אחד החידושים של הגאולה העתידה על הגאולה ד"ימי צאתך מארץ מצרים": בגאולת מצרים הידיעה של מצרים "וידעו מצרים" כי אני הו"י באה ע"י המכות (וכיו"ב) – ע"י שבירת מצרים; משא"כ לעת"ל, יהי "יוראו כל בשר יחדיו כי פי הו"י דבר", לא ע"י מכות, שבירה, אלא בדרך תיקון, ובלשון הרמב"ם הני"ל "ויתקן את העולם כולו כו' לקרוא כולם בשם הו"י ולעבדו שכם אחד".

(לקוטי שיחות חלק כ"ה י"ט כסלו ט"ו)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרבותינו נשיאינו

י"ד כסלו נישואין כ"ק אד"ש מה"מ

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורת רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-1-718

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

הזאת. ולכן צריך לקשר מחשבתו בה' אז - שעל ידי כן ימשיך מהמקיף וכו'.
(דרושי חתונה ח"ב, עמ' תשכ)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

וזהו "משמח חתן עם הכלה": שעל ידי הכלה משמח וממשיך התגלות חתן, וכידוע שע"י שמחה מתגלה העלם הפנימיות, לכן, ע"י הכלה מתעורר שמחה ומתגלה מלמעלה למטה בחינת חתן - ירידה ממדרגה עליונה - לבוא בהתגלות למטה מסובב כל עלמין, וזהו "מצהלות חתנים מחופתם" - החופה וסובב כל עלמין על ידי השמחה - בא לידי גילוי, וכמו 'צהבו פניו של רבי' - על ידי השמחה התגלה בפניו מהפנימיות שלו וצהבו פניו.
(ספר הליקוטים, ערך חתן אות ד)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

"אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה". צריך להבין מהו השבח במה שברא חתן, אך ענין השבח הוא מה שברא למטה חתן וכלה כדוגמה שיש למעלה חתן וכלה. ולא עוד אלא, שעל ידי חתן וכלה שלמטה מעוררים בחינת חתן וכלה שלמעלה. דהנה התורה נקראת חתן, ולכן על ידי שמשמח בחינת חתן שלמטה זה - זוכה לבחינת חתן שלמעלה - שהוא בחינת התורה. וזהו השבח שמשבחין אותו יתברך מה שברא למטה חתן וכלה, ומה שעל ידי חתן וכלה למטה מעוררין בחינת חתן וכלה שלמעלה.
(ספר המאמרים תרל"ד, עמ' טז)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

מצוה על כל אחד ואחד לשמוח בשמחת חתן וכלה ובשמחה גופנית דוקא - להיות שמחה זו גבוהה מאוד במעלתה מצד שהיא בבחינת שמחה גופנית שהגוף מתפעל בשמחה ומתבטל ונכלל בשמחה זו. אין בזה תערובות זרות כלל ונעשה מופשט לגמרי מכל ענין חומרי וגופני מפני שמתבטל כל גופו וחומריו באמת לאמיתו.
(קונטרס 'שמח תשמח', עמ' 103)

כ"ק אדמו"ר מהורי"צ

כשם שהשבת היא מקור הברכות, הנה כמו כן שמחת חתן וכלה וקבלת פניהם היא מקור הברכות. דהנה כתיב "כי על כל כבוד חופה", שהם ב' בחינות: כבוד חתן וכבוד כלה, דחתן הוא הקדוש ברוך הוא, כמאמר: "ביום חתונתו זו מתן תורה", שהקב"ה נקרא חתן וכנסת ישראל נקראת כלה, וכבוד הוא בחינת מקיף, כבוד חתן - אהבת הקב"ה לכנסת ישראל, כמו שכתוב: "אהבתי אתכם אמר ה'", וכבוד כלה - אהבת כנסת ישראל להקב"ה, וכמו שכתוב: "נכספה וגם כלתה נפשי", והחופה הוא המקיף הכללי על חתן וכלה. וכן הוא למטה: דהסדר הוא שבאים רוב עם לקבל פני החתן, ואחר כך הולכים עם החתן לקבל פני הכלה, והחתן מכסה בצעיף את הכלה והולכים אל החופה.

והענין הוא: דבכל עליית המקבל אל המשפיע צריך להיות תחילה המשכת המשפיע בבחינת חיזוניות שבו לבחינת חיזוניות המקבל, כדי שעל ידי המשכה זו יוכל המקבל לישא את עצמו ולהתעלות להיות קרוב למדרגת המשפיע ואז יקבל המשכה הפנימית מהמשפיע.

(מאמר לכה דוד, כסלו ה'תרפ"ט)

המגיד ממעזריטש

אמרו רז"ל: 'אין נושאים נשים במועד, לפי שאין מערבין שמחה בשמחה' - אפשר לומר שרמזו רז"ל על פי פשוטו להזהיר את האדם על ענין (של הנשים) בעולם הזה, כי ידוע שהגוף נקרא נוקבא, והזהירו רז"ל שלא יהיה עסק האדם במועד ימי חיו - חיי הבל שהם חרוצים וקצובים לו זמן מועט - לא יחזור בהם אחרי תענוג הגוף למלאות תאוותו בתאוות גשמיות. לפי שאין מערבין שמחה בשמחה - רצונו לומר שמחה והוללות של תענוגים החומריים בשמחה הרוחנית שהיא עבודת הבורא יתברך.
(אור תורה, אות תפג)

כ"ק אדמו"ר הזקן

לעתיד כתיב: "כמשוש חתן על כלה כן ישיש עליך אלוקיך" כו'. - ששמחת החתן תהיה אז מן הכלה דווקא, שממנה יומשך בחינת שמחה לחתן. היות והכלה שהיא בחינת כנסת ישראל תתעלה אז למעלה מעלה מבחינת החתן ויהיה אז 'נקבה תסובב גבר'. מה שאין כן עתה, כתיב: "משמח חתן וכלה", שהוא בחינת שמחה על שניהם ביחד.
(ספר המאמרים, 'נביאים' עמ' קפג)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

הטעם שמעמידין החתן תחת החופה ביום חתונתו: כי החופה היא בחינת מקיף - וכל מה שיעסוק בעבודת ה' בכל ימי חיו, נמשך לו ממקיף בעת

איגוד תלמידי חשיבות העולמי
770 - בית משיח

ב"ה ימות המשיח ה'תשע"ז

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

ט"ו כסלו

אהבת ישראל

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורת רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-718-1

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

עיקר העבודה כאשר נמצאים בזמן הגלות, בעקבתא דעקבתא דמשיחא, הוא לחזק ולפעול ביותר בהענין דכל ישראל ערבין זה בזה, מעורבין זה בזה, לחזק ולפעול באהבת ישראל ובאחדות ישראל, ופשוט שאין הכוונה ח"ו לוותר או אפילו לעשות פשרות ח"ו בעניני תורה ומצוות, ואדרבה, זה שכל ישראל ערבים זה בזה מחייב את כל אחד מישראל להפריש את חבירו מאיסור ומעון, "הוכח תוכיח את עמיתך... ואהבת לרעך כמוך" [כהנהגת אהרון הכהן, כהן גדול, "אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה", ולא שמקרב את התורה ח"ו להבריות, פשרות וויתורים בקיום המצוות לפי רוח הזמן והמקום ח"ו]. והוספת ותוספת פעולה ומרץ באהבת ואחדות ישראל, תביא תיכף ומיד ממש ביאת משיח צדקנו.

(לקו"ש כרך 2' ו'גש, א)

הבעל-שם-טוב

אנחה שיהודי נאנח על צער זולתו - קורעת מחיצות של ברזל של המקטרגים, שמחתו של יהודי בשמחתו של הזולת וברכותיו - מקובלים אצל השם יתברך כתפלתו של רבי ישמעאל כהן גדול בקודש הקודשים.

(היום יום חלק שני, 28)

המגיד ממעזריטש

"הוכח תוכיח את עמיתך" פירוש הפסוק כך הוא: 'הוכח' - כשאתה רוצה להוכיח אדם מן העבירה, כך תעשה, 'תוכיח את עמיתך' - בתורה ובמעשים טובים כמותך, אדם כשר כמותך - והאדם הצריך לתוכחה ירגיש בעצמו. וזהו 'לא תשא עליו חטאי' - דהיינו, שלא יתבייש בעל העבירה בתוכחה זו.

(רמזי תורה, קדושים אות קז)

כ"ק אדמו"ר הזקן

ועל כן אהוביי ידידיי נא ונא לטרוח בכל לב ונפש לתקוע אהבת רעהו בלבו. 'ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם' כתיב 'ולא תעלה על לב לעולם' - ואם תעלה יהדפנה מלבו כהנדוף עשן וכמו מחשבת עבודה זרה ממש. כי גדולה לשון הרע כנגד עבודה זרה גלוי עריות ושפיכות דמים. ואם בדיבור כך כיו וכבר נודע לכל חכם לב יתרון המחשבה על הדבור הן לטוב והן למוטב.

(תניא, אגרת הקודש סי' כב)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

כמה קשה המחלוקת, עד אבדון תאכל ממש ברוחניות ובגשמיות.

(אגרות קודש אדהאמ"צ אג' ט)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

מה שחושבים ועושים עבור אוהב נאמן אמיתי, יותר מאשר אדם עושה לעצמו. לעצמו הרי לפעמים נוטים לימין או לשמאל, ואילו במה שנוגע לאוהב נאמן, מתנהגים בדרך הישר והיושר.

(אגרות קודש אדהאמ"צ כרך ד' עמ' 5)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

מקובל לחשוב שקבלת "פדיון" הוא דבר קשה, ומסור לרבי בלבד. האמת היא שכל יהודי יכול לעשות זאת, על ידי אמירת שבח על הזולת. - אלא שזה צריך להיות מתוך אמת.

מאות מלאכים מצפים בראש השנה לכך שיהודי ידבר בשבח של חבירו, שכן יודעים הם עד כמה מתאוה הקב"ה לשבחן של ישראל.

(ספר השיחות ה'תשי"ד עמ' 5)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

מי שהוא אוהב את חבירו הנה תמיד חושב אודות אוהבו, ושמח בכל הטוב לחבירו, ועצב מכל אשר יקרה ח"ו את חבירו, עד אשר לפעמים ירגיש בהעדר הטוב של חבירו או בשמחתו גם כאשר בלתי נודע לו, באשר קשור איתו עמו יחדיו.

. . ולאות על אמיתת האהבה הוא אשר כל אשר ישיג עוד ענין ועוד ענין, שהוא חושב אשר בענין זה ירוה רצונו וימלא חפץ לבבו בגילוי האהבה וחושב הוא אשר בזה ימלא נפשו, ובאמת עוד יצמא נפשו אז ביותר, והוא כמו ששופכין שמן על האש שהשופך חושב אשר בזה יכבה האש ובאמת הרי בזה עוד יתגדל האש ביותר עד מאוד, אלף פעמים מאשר הי' בתחילה.

(תורת שלום, ספר השיחות שמח"ת תרס"ח, ז)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

ברצוני למסור לכם עניין מסויים שחשיבותו גדולה לכולם: התקופה הנוכחית דורשת אצל כלל ישראל קיום מצוות אהבת ישראל לכל אחד ואחת מישראל. יש ללמד זכות על כל יהודי, ואסור שתהי' מחלוקת. אין הכוונה שאין להוכיח את הזולת, אלא שיש לעשות זאת בדרך קירוב, וללא "דקירה".

(ספר השיחות ה'תשי"ד עמ' 76)

עניני גאולה ומשיח

הגאולה תאחד את כל ישראל, מהגדול שבגדולים ועד לקטן שבקטנים, שכן לא יסא אף יהודי בגלות - "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" (ישעיה כז, יב), ובאופן של "קהל גדול - לשון יחיד - ישוּבו הנה" (ירמיה לא, ז), בתור הכנה למצב זה - יש להשתדל לאחד את כל הסוגים של בני ישראל, מתוך אהבת ישראל ואחדות ישראל.

(משיחת ליל ה' דחגה"ס ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

ט"ז כסלו

דרכי החסידות

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.comמלוקט מתוך הספר "לקט מתורת רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-718-1

(אגרות קודש אדהאמ"צ עמ' רסג)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

רבינו הזקן, וחונתי רבינו האמצעי, עשו את החסידים לחכמים, שחסיד יוכל להכיר את הנפש הבהמית בכל לבושי המזויפים ובכל דרכי ההתחכמויות שלה.

(ספר השיחות היש"ת לה"ק, עמ' צ)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

לא מתאים לחסיד שלא להיות שקוע בתיקון המידות, לא מיבעי [=מדובר] שלא עושים בתוקף בהעברת המידות הרעות, אלא גם לא מתאים לחסיד שלא לפעול בעילוי המדות.

(ספר השיחות (בלה"ק) היש"ת עמ' קמה)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

בשעה שחסיד לומד תורה צריך להיות חקוק במחשבתו הפנימית, שהתורה היא חכמתו ורצונו יתברך ובכל יום ויום יהיו בעיניו כחדשים, מה להלן באימה וביראה ברתת ובזיע, אף כאן באימה וביראה ברתת ובזיע, לחסיד היתה יראת הכבוד האמיתית כלפי נותן התורה ברוך הוא, שחש והרגיש בתורה.

(שיחות "כל היוצא למלחמת בית דוד", תרס"א)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

הכח האלוקי הגדול של מסירות נפש לתורה ביראת שמים ואהבת ישראל, בו חנן ה' יתברך את רבנו הזקן וכל הרביים לדורותיהם, כפי שסיפרתי והסברתי על הפעולות הגדולות והבלתי מוגבלות בחיבת התורה והמצוות ובאהבת ישראל, שהרביים הקדושים נטעו בחסידים - מסירות נפש זו היא היסוד של ישיבת "תומכי תמימים ליובאוויטש".

(לקוטי דיבורים (בלה"ק) ח"ה עמ' 1239)

עניני גאולה ומשיח

ידוע מה שאמר הצמח צדק - שהיה נשמע ממורנו ורבינו ני"ע "איני חפץ במאומה: איני חפץ בגן-עדן שלך, איני חפץ בעולם-הבא שלך - איני רוצה כי אם אותך עצמך". ועל ידי שהיה נשמע לשון זה מאדמו"ר הזקן, ובפרט לאחר שנתפרסם זה על ידי הצמח צדק, ניתן הכח לכאו"א מישראל שעיקר רצונו יהיה גילוי העצמות, ועד כדי כך שכשאין מאיר גילוי זה, וכל שכן בזמן הגלות. . . הרי הוא במצב ד"כתיתי", ומבקש ג' פעמים בכל יום (או יותר) "ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים", שאז יהיה גילוי אלוקות ועד לגילוי העצמות.

(ספר המאמרים מלוקט ח"ו עמ' קלה)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

תלמידי הישיבה נקראים "תמימים", על שם שלומדים "תורת ה' תורה הנגלית ותורת החסידות תמימה", ולא עוד אלא שהלימוד דפנימיות התורה הוא בהבנה והשגה. . . מעין ודוגמת והכנה להמעמד ומצב דימות המשיח ש"יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כו".

וגם (ולכן) נקראים "חיילי בית דוד" שמנצחים את המעמד ומצב ד"חרפו עקבות משיחך", ופועלים התגלות וביאת משיח בן דוד באופן ד"ברוך ה' לעולם אמן ואמן".

(משיחת ש"פ תצא י"ד אלול ה'תנשא)

הבעל-שם-טוב

שטות, (- לא רק רוח שטות, אלא שטות, מה שאנשים קוראים - אדם לא חכם) עצבות, והרגשת מעלת עצמו - נחשבות בין חסידים לעבירות דאורייתא. חכמה (- מה שאנשים קוראים אדם חכם), שמחה - על ידי הבחנת הטוב והמשמח שבכל דבר, וזריזות במתינות - נחשבות בין חסידים למצוות דאורייתא!

(ספר השיחות היש"ת, עמ' 52)

המגיד ממעזריטש

"לדוד שמרה נפשי כי חסיד אני" - את הגבורות מיתק דוד בשרשם. והיות והחסיד דבוק בחכמה, אומר דוד יכולתי למתק את הגבורות בשרשה כי 'בחכמה אתברירו'.

(אור תורה, אות תצב)

כ"ק אדמו"ר הזקן

מי שהוא בעל שכל ואין מחשבתו יכולה להלביש את שכלו. הנה זאת עצתו להעמיק דעתו ושכלו לפירוש המלות שבתפלה עד מקום שידו מגעת ובעיון שכלו בעסק התורה בפרד"ס וזה נקרא פנימיות התורה, ובחינה זו נקרא בית שהוא פנימי וגם הוא מקורה [=מקיף] שכל עצמיותו מראשו ועד רגלו מלובש ומעוטף בו.

(לקוטי תורה במדבר ח, ג)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

וגם על הנערים הפנוים הרגילים בעסק דברי חסידות אוכיחם בתוכחת מגולה מאהבה המסותרת, ולא יוכלו להכחיש האמת שעסק שלהם בדברי חסידות הוא רק לימוד לפי שעה זו, ואם שמתפעלים מזה במוחם ולבם באמת ויחיו מהם - חיי שעה הוא, ולענין יגיעת עול בתפלה מקילים בעצמם ביותר כנראה לעין כל שגם הבקי בדברי חסידות מקצר מאד בתפלה. ואם היו מייגעים עצמן במה שיש להם במזומן בידם בודאי היו מאריכים בהכרח בתפלה לא פחות מבי' שעות.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

איגוד תלמידי חשיבות העולמי
770 - בית משיח

ב"ה ימות המשיח ה'תשע"ז

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

י"ז כסלו

אהבת ישראל

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-718-1

כ"ק אדמו"ר האמצעי

מענה לאחד ביחידות: כאשר משוחח האחד עם זולתו בענייני עבודת ה', ולומדים יחד - הרי זה מצב של שתי "נפש אלוקית" נגד "נפש טבעית" אחת.

(היום יום, כ' טבת)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

ולכן נצטוינו גם כן לאהוב כל אדם מישאל, שהרי כל אדם כלול מכל נשמות ישראל כנ"ל מן האברים, והרי אם כן בו יש זולתו גם כן ויאהב זולתו כמוהו וכן הוא כלול בזולתו כנ"ל בקישור האברים,

וזהו גם כן צריך לקבל עליו מצוה זו קודם התפלה - כדי שיוכל למסור נפשו באחד שתעלה לפני ה' בבחינת מיין נוקבין [=עבודת המטה] בקריאת שמע, ואי אפשר להיות עליי זה אלא אם כן תהיה שלימה ובריאה, דהיינו, שתהיה כלולה מכל הנשמות, שהוא כמו האבר שבריאותו הוא כשבריאים הוורידים שבו הכלולים מכל האיברים, שאז תעלה לרצון לפני ה' בחכמתו יתברך שהיא הכוללת כל הנשמות כולן כאחד ממש, שלפי שנשמה יש בה בהתכללות גם כן מכולן יכולה היא לעלות באור הכללי שהוא מקורן ושרשן.

וההתכללות זאת הוא כשהאדם מראה בעצמו ובגופו כן שאוהב רעהו כאיברים הכלולים זה מזה ושלי שלך כי עצמו ובשרו הוא.

(דרך מצוותיך, מצות אהבת ישראל)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

כשהאמונה נקלטת בצורה פנימית, קיים אז סדר עבודה אחר לגמרי, בו מרגישים את מעלתו של הזולת, תוך הבנה שיש לאדם להפקיר את עצמו כדי לקרב את הזולת, ואז מתגלה הכח שכדי לקרב אברך ולהעמיד אותו על דרך האמת - כדאי למסור את הנפש על כך.

(לקוטי דיבורים, כךך א' ליקוט ה' אות כא)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

שנאת חינם היא, אחד ששונא את חבירו סתם, על לא דבר. לפעמים הוא ממציא איזו טענה מדוע שונא אותו, אבל אין זו אלא תואנה ועלילה להצדיק את שנאתו, ולא זו הסיבה האמיתית. הסיבה האמיתית היא - הישות שלו, שאינה נותנת מקום לזולתו. הוא חשוב בעיני עצמו, והזולת בהכרח ממעט את מציאותו, ולכן אינו יכול לסבול את זולתו.

(ספר המאמרים היתרניים, עמ' 11)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

פעם היו רציניים. כל אחד בהתאם לצירוף, היי רציני. הוכיחו אחד את השני ואמרו מה שהיה צריך להאמר, אך אהבו את השני אהבת נפש. ואילו היום - מתנשקים אחד עם השני אך האחד שונא את השני בפועל ממש.

(ספר השיחות ה'תש"ב לה"ק, עמ' 81)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

ויש להוסיף ולהדגיש הקשר והשייכות דאהבת ישראל להגאולה העתידה - לא (רק) מפני שביטול הגלות הוא על ידי ביטול סיבת הגלות (שנא על ידי ההיפך דאהבת ישראל), שהרי בעמדנו לאחר סיום מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות, לאחר סיום כל מ"ב המסעות ב"מדבר העמים", נמצאים כבר על ירדן יריחו (דרגתו של משיח דמורח ודאין), על סף הגאולה, בודאי שכבר נתתקנה סיבת הגלות, ולכן ההדגשה דאהבת ישראל היא - בתור טעימה ועד להתחלה דגאולה האמיתית והשלימה הקשורה עם נקודת האחדות שלמעלה מהתחלקות, שמודגשת באחדותם של ישראל, מצד בחינת היחידה (דרגה החמישית) שבכל ישראל בשווה, שהיא ניצוץ מנשמתו של משיח, יחידה הכללית.

(משיחות ש"פ מסות-מסעי, ב' מני"א ה'תנש"א)

הבעל-שם-טוב

הנני מעיד עלי שמים וארץ, אשר במשפט הקשה שהיה על איש אחד בבית דין של מעלה, והוא 'איש פשוט' שלא ידע רק להתפלל ולאמר תהלים, והיה מופלא באהבת ישראל בכל כוחות נפשו: במחשבה - שחשב תמיד באהבת ישראל, בדבור - שהיה מדבר באהבת ישראל, ומעשה שהיה מהנה לכל אחד מישאל כפי כחו. הצטער בצערו של כל אחד מישאל בין איש ובין אשה ושמן בשמחתו, ופסקו בבית דין של מעלה חלקו בגן עדן בין הצדיקים הגאונים שאמרו רבותינו ז"ל שהם אוהבי ישראל.

(כתר שם טוב אות קז)

המגיד ממעזריטש

כי הנה ב' אהבות יש: הא' מחמת גודל האהבה שיש לו אל הבן עושה לו כל הטובות, והב' מחמת אהבתו אותו מוכיח אותו ומכה אותו.

והנה כל מציאות שיש בעולם בודאי הוכרח להיות מחשבתו הקדומה ותחלה, וב' אהבות הנ"ל היו גם כן במחשבה קדומה באופן זה, כי 'תחלה עלו ישראל במחשבה' - רצונו לומר: שאף על פי שישאל הם אחרונים לכל הנמצאים בפועל - אבל במחשבה הם קדומים לכל, וכולם לא נבראו אלא בשביל ישראל, דהיינו, שיקבל הקב"ה תענוג מהם וזהו עצם המחשבה אנא אמלוד.

(לקוטי אמרים אות צט)

כ"ק אדמו"ר הזקן

בדברים שבין אדם לחבירו, מיד שעולה לו מהלב למוח איזו טינא ושנאה ח"ו או איזו קנאה או כעס או קפידא ודומיהן, אינו מקבל כלל במוחו וברצונו ואדרבה, המוח שליט ומושל ברוח שבלבו לעשות ההיפך ממש - להתנהג עם חבירו במידת חסד וחיבה יתירה מודעת לו לסבול עד קצה האחרון ולא לבעוס ח"ו וגם שלא לשלם לו כפעלו ח"ו - אלא אדרבה, לגמול לחייבים טובות, כמו שכתוב בוהר, ללמוד מיוסף עם אחיו.

(תניא לקוטי אמרים, פרק יב)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

ה"י כסלו

אמונה וביטחון

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורת רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-718-1

כמשל האב המסתתר ביותר מבנו ורואה תוך לב הבן שמשדל בכל לבו לרוץ ולילך אחריו כנ"ל.

(שערי אמונה, עמ' טז)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

הבוטח בה' מסיר כל הקטרוגים והדינים. כמבואר בראשית חכמה על הפסוק בתהילים "הבוטח בה' חסד יסובבנו", שהחסד יקיפנו ויסתירנו מכל בעל דין ויצילנו מכל נגעי העולם.

חסד זה נקרא "רב חסד", שמאיר בלי גבול ומידה – היינו, אף על פי שאין האדם ראוי כלל. עיקר הבטחון הוא בבחינת חסד זו.

(אגרות קודש אדמו"ר הצמח-צדק, עמ' שכז)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

"לא יתן לעולם מוט לצדיק" – לכאורה צריך להבין הלא אנו רואים שהרבה מישראל דחוקים בפרנסה, ואם פסוק זה מדבר על כל ישראל שנקראים צדיקים למה אינו נמשך ההשפעה לישראל לפרנס לכל אחד ואחד בשפע? אך יש לומר, דבאמת "לא יתן לעולם מוט לצדיק" נאמר על כל ישראל, ומפני מה הוא הדוחק לפרנסה מאד – להיות כי הבטחון אינו כדבעי למהוי, שהרי כתיב השלך על ה' יהבך שצריך לסמוך ולבטוח בהקדוש ברוך הוא ואז הוא יכלכלך.

אבל כשאינו בוטח כדבעי... מפסיק השפע בפרנסה, ואם היה בוטח בהשם יתברך לעשות תורתו קבע ומלאכתו עראי היה משתכר ביותר הרבה והיה מתקיים בו הפסוק "השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך". לכן העצה היעוצה לכל אחד מישראל לבטוח בהשם יתברך שהוא יתברך ישלח לו עזרתו מקודש בפרנסה הנצרכת לו, ויתעסק במקום וממכר באמונה לעשות מסחר הקרוב לשכר ולא להרבות במסחרים רבים, כי זהו נגד הבטחון כי היד ה' תקצר להושיע הן ברב הן במעט הסחור.

(תורת שמואל תר"ז, עמ' קטז)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

בדורנו, דור עקבתא דמשיחא, אין ללכת אחרי השכל, שעלול הוא להטעות את האדם. ואת התורה יש לקיים מתוך תמימות ואמונה פשוטה! (היום יום י"ב טבת)

כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ

אמונה וביטחון הם יסודות מסויימים מיסודי הדת. באמונה ובבטחון יעברו בני ישראל את הגלות המרה ואנחנו נקבל פני משיח גואל צדק. אמונה ובטחון הם מהמצוות הגדולות ביותר, אך כל זה הוא באשר לאדם עצמו. ואילו את הזולת מוכרחים לעזור בפועל ממש.

כשלמישהו לא טוב באחד משלושת הדברים: בני, חיי, ומזוני, עליו להאמין בה' שזה מגיע לו ויחד עם כך צריך להיות לו בטחון בה' שיעזור לו. ככל שיש לאדם יותר אמונה ובטחון המצוה גדולה יותר.

(ספר השיחות היש"ת (בלה"ק) עמ' כג)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

למותר להאריך אשר הבטחון בה' יתברך בורא עולם ומנהיגו, מוצדק הוא, לא רק בהנוגע לחיי עולם הבא, אלא גם בהנוגע להענינים בעולם הזה, אף שהוא גשמי וחומרי ומעשיו קשים ורעים, כמבואר גם בספר התניא לרבינו הזקן סוף פרק ו', והרי גם על פי חכמת הרפואה, ככל שתגדל מדת הבטחון יגדל המרץ של האדם ומשפיע גם על מצב בריאות גופו ועל מצב רוחו, שזה מוסיף גם בהצלחתו במעשיו והשתדלותו.

(אגרות קודש, ח"י א"י ו'תשל"ז)

הבעל-שם-טוב

כשרוצין להיפרע העונש למי שראוי לעונש אזי נוטלין ממנו מדרגת הבטחון. על כן ראוי להתפלל לפניו יתברך שיתחזק בבטחון בו. וזהו "והאמין בה' ויחשבה לו צדקה", רצונו לומר, כשזכה אברהם למדרגות האמונה ובטחון בה', אז – "ויחשבה לו צדקה", כאילו שזכה לזה מצד הצדקה, ולא שראוי לכך.

(כתר שם טוב ט"ז 199)

המגיד ממעזריטש

ועיקר – שיקשר את עצמו בה' יתברך, ואם אינו מאמין באמונה שלימה שפועל בדיבורו ובהתקשרות בה' יתברך – באמת אינו פועל למעלה כלל, וזהו שכתוב: "ויגע בכף ירכו" – פירוש: שלוקח ממנו האמונה.

וכלל גדול הוא האמונה, שיש כמה בני אדם שיש להם אהבה ויראה – ואין פועלים למעלה כלום – מחמת חסרון האמונה שלימה.

(לקוטי אמרים, אות קפ"ב)

כ"ק אדמו"ר הזקן

וזהו שכתוב "מה רב טובך", כלומר, בלי גבול ומידה בין הטוב "אשר צפנת ליראיך" ובין אשר "פעלת לחוסים בך" שהם בעלי הבטחון שמבחינת ימין וחסדם וטובם הוא גם כן בבחינת גילוי והתפשטות "נגד בני אדם" ולא בבחינת צמצום והסתגר כלל. ואמר (-דוד המלך) על כן אשר רב טוב לבית ישראל הצפון והגלוי הוא בבחינת בלי גבול ומידה לפי ערך נפשותם המלוּבשת בגוף, לכן גם אתה ה' תתנהג עמהם במידת חסדך הגדול בלי גבול ותכלית הנקרא רב חסד.

(תניא אגרת הקדש, י"ג עמ' 238)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

וזהו "זכרתי לך חסד נעורייך כו' לכתך אחרי במדבר" – "לכתך אחרי" דוקא, כי ביציאת מצרים היו בנסיונות גדולים שה' ניסה אותם כמו ברדיפת פרעה וחילו אחריהם ובלכתם במדבר בלא מים, והילוכם היה רק אחרי ה' היינו מרחוק ביותר כי לא ראו אור פני ה' מקרוב עד מתן תורה – ורק באמונה פשוטה נתאמצו לילך אחרי ה' כמו שכתוב "ויאמינו בה' כו'". ובה ראה ה' תוך נקודת פנימיות עוז התקשרותם הנאמנה לו

איגוד תלמידי חשיבות העולמי
770 - בית משיח

ב"ה ימות המשיח ה'תשע"ז

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרבותינו נשיאינו

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורת רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 718-953-7217-1

י"ט כסלו

פדה בשלום נפשי

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

את אש התמיד האלקי הנוגע לתורת חסידות חב"ד, נתן הרב המגיד ממעזריטש נ"ע להוד כ"ק זקני רבינו הגדול, וכ"ק זקני נהג בה טוב עין ויתנה לכל העוסקים בתורת החסידות.

ברור לי שכל הלומד עם חברו ומעורר בו את אש התמיד האלקי, שכרו אתו שזכותו זו לא תכבה לעד ולנצח נצחים.

(תורת שלום ע"י 497, אגרות קודש אדמו"ר ח"ד ע"י עא)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

"פדה בשלום נפשי" - פירוש: היות ש"גלו לאדם שכניה עמהם", לכן גם ישועתו של ישראל היא ישועתו של הקדוש ברוך הוא. על ידי שלושה דברים אלה (תורה, גמילות חסדים, ומתפלל עם הציבור) - נעשה פדי בנפש האדם, וממילא פדי גם בשכינה.

(ד"ה "פדה בשלום", ה'תרט"ב)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

י"ט כסלו . . החג אשר פדה בשלום נפשנו ואור וחיות נפשנו ניתן לנו, היום הזה הוא ראש השנה לדאי"ח אשר הנחילנו אבותינו הקדושים זצוקלה"ה נ"ע זי"ע, והיא היא תורת הבעל שם טוב זי"ל.

"זה היום תחילת מעשיך" - שלימות הכוונה האמיתית בבריאת האדם עלי ארץ, להמשיך גילוי אור פנימיות תורתנו הקדושה, אשר נמשך ביום הזה בבחינת המשכה כללית על כללות השנה, ועלינו להעיר לבבנו ביום הזה בבחינת חפץ ורצון פנימי ועצמי באמיתת נקודת לבבנו, שיאיר נפשנו באור פנימיות תורתו יתברך.

"מעמקים קראתיך ה'" - להמשיך בחינת עומק ופנימיות תורת ה' ומצות ה' מבחינת פנימיות ועצמות אור אין סוף ברוך הוא שיאיר בפנימיות נפשנו, אשר כל עצמותינו (רצונו לומר, כל מציאותינו, העצם וההתפשטות כו') יהיו אליו יתברך לבד, לגרש מאתנו כל מידה רעה ומגונה מהמדות הטבעיות, כי אם כל עשיותינו ועניינינו (הן בעבודה היינו תפילה ותורה ומצוות, והן בענייני עולם המוכרחים לקיום הגוף) יהיו בכוונה אמיתית לשם שמים אשר חפץ ה' כו', וה' יתברך אב הרחמים ירחם עלינו וינחנו בדרך הטובה והישרה ישר יחזו פנימו.

(הקדמה ל'היום יום', ערב י"ט כסלו)

כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ

הרבי היכן שהיה, הי' כפי שהוא. וישיבת הרבי במאסר מכילה תורות שלמות, דבר שיכול וצריך לתת הוראה וחיוזוק בלימוד תורת החסידות, דרך בעבודה שבלב של תפילה וחיות בדרכי החסידות.

(לקוטי דיבורים א, לקוט ד' אות ב')

עניני גאולה ומשיח

י"ט כסלו עניינו - גילוי תורת החסידות, מעין ובדוגמת הגילוי דלעתיד לבא - "מלאה הארץ דעה את הווי' כמים לים מכסים", ונגלה כבוד הווי' וראו כל בשר גו"י. ומכיוון שגילוי זה הוא למעלה מההגבלה דזמן ומקום, הרי אין כל פלא בכך שבענין זה אינם חלים השינויים הקשורים עם ההגבלה דזמן ומקום.

(שיחת י"ט כסלו תשמ"ח)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

אורו של רבינו הזקן - שני-אור - הרי מיום גאולתו י"ט בכסלו התחיל להתפשט בלי הפרעות ועיכובים, ובאופן אשר יגיע גם לאנשים פשוטים, אשר זוהי כללות הנקודה דתורת החסידות להמשיך ולקשר עומק רום עד עומק תחת.

ועל דרך הצחות, הנה כח החשמל הוא מהכחות הנסתרים שבטבע, כי כח זה עצמו אינו בגדר השגה באחד מחמשת החושים, ורק על ידי פעולותיו ומסובביו נודעה מציאותו, ואור כח נסתר זה דוחה האפילה ומגיי' חשכת הלילה. והוא בגשמיות כעין ענין הנ"ל ברוחניות, שהנסתר שבתורה - רזי דרזין מתגלה על ידי החסידות ואורח חיי חסידות, דוחה אפלת החומר ומאיר חושך הגשם.

(לקוטי שיחות חלק ל"ה עמ' 288)

הבעל-שם-טוב

שאלתי את פי משיח אימת אתי מר והשיב בזאת תדע בעת שיתפרסם למודך ויתגלה בעולם ויפוצו מעינותיך חוצה.

(כתר שם טוב אות א')

המגיד ממעזריטש

לתלמידו אדמו"ר הזקן: אתה תלמידי הנך נצרך להאש תמיד, לפי שעליך הוטל לכבות לא גדול, ואתה תכבה את הלא - וה' יתברך יהפוך את הלא להך.

(אגרות קודש אדמו"ר ח"ד, עמ' טו)

כ"ק אדמו"ר הזקן

ברם כגון דא צריך להודיע, כי יום אשר עשה ד' לנו יום יט' כסלו, יום ג' שהוכפל בו כי טוב, יום הילולא רבא של רבינו הקדוש נ"ע, וכשקריתי בס' תהלים בפסוק "פדה בשלום נפשי", קודם שהתחלתי פסוק שלאחריו, יצאתי בשלום מה' שלום.

(לוח 'היום יום...'", י"ט כסלו)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

"פדה בשלום נפשי מקרב ליי", פירוש: שביקש שלא יהי קרב ומלחמה, היינו, שהרי בענת המלחמה נהיה קירוב לפי שעה - כמשל שני אנשים המתאבקים יחד כו'. וזהו "מקרב ליי" לשון 'קירוב' ולשון 'מלחמה' (קרב) ולכך נקרא מלחמה קרבא כו', ונהיה קירוב לפי שעה בינו לבין אויבו.

ועל זה ביקש דוד המלך שהפדי' תהא בדרך שלום, שהוא על דרך בחינת אהבה ש"בכל מאדך" - שהיא בחינת מסירות נפש בעצם, שנפש הבהמית גם כן תתבטל בעצם כנ"ל, ללא קרב (לשון קירוב).

(על פי שיעורי תשובה, שער התפילה נו ע"ב)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

זקני רבינו הזקן הוא משה רבינו בתורת החסידות שלנו, כלומר חב"ד, ובמשה רבינו אמרו רז"ל, התורה ניתנה למשה רבינו ע"ה אלא שנהג בה טוב עין.

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרבותינו נשיאינו

כ' כסלו

ספר התניא

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 717-953-718-1

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

הסבא - הוד כ"ק רבינו הזקן - החל את ספרו הקדוש במילה ו'תניא'.
'תניא' - אותיות 'איתן'. 'איתן' - התוקף העצמי של הנשמה, 'והאיתנים'
מוסדי ארץ", 'איתנים' - תנאים, הם מוסדי הארץ של תורה שבעל פה.
ארבעת חלקי ספר ה'תניא' מכוונים כנגד ארבעה חלקי השולחן ערוך.
(ספר השיחות ה'תשי"א לה"ק עמ' קכא)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

במענה לשאלת בנו הרבי הרש"ב מה דעתו על ביאורים לספר התניא
מחסידי שונים, כמו הרד"צ וכדומה: אם לומדים זאת לשם השכלה,
אפשר הדבר שהוא לא יודע מה'תניא' ולא ה'תניא' יודע ממנו. אך, אם
הוא גולש לעניי עבודה, הרי גם אם אין זה כוונת ה'תניא', אבל כדי לעורר
את הזולת - יכולים לדבר אפילו במשך כל שבעים שנות האדם, וכמאמר
'כל פיטטיא בישין, ופיטטיא דאורייתא טבין' [=כל דיבור - רע, ודיבור
בתורה טוב].
(ספר השיחות ה'תש"ב (בלה"ק) עמ' 9)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

חסידות יש לה שולחן ערוך, שולחן ערוך פנימי של חסידות חב"ד.
ג"ן פרקי ה'תניא' הם ה'אורח חיים' של חסידות חב"ד, ה'חונך
לנער' הוא ההקדמה לחלק השני 'שער היחוד והאמונה', שהוא ה'יורה
דעה' של תורת חסידות חב"ד. בייב פרקי חלק זה, מסביר רבנו הזקן את
אופני היחוד והאמונה, הנחלקים לשתי מדריגות ביחוד, החלק השלישי,
'אגרת התשובה' - הוא ה'אבן עזר' של תורת חב"ד. את 'אגרת
התשובה' מתחיל רבנו הזקן במלים 'תניא בסוף יומא, שלשה חלוקי
כפרה הם ותשובה עם כל אחד'. בחלק זה מסביר רבנו הזקן את ענין
התשובה בכל המדריגות ובכל הכוחות הפנימיים, ומסיים: 'ומשכיל על
דבר ימצא טוב', החלק הרביעי - 'אגרת הקודש' - בו מוסברים עניני
העבודה בתורה, תפילה, עבודת הצדקה ותיקון המדות, מתחיל במאמר
'פותחין בברכה' ומסתיים בעבודה הפנימית על פי תורת חב"ד בשבת,
שהיא השלימות של ששת ימי העבודה בעבודת ה'.
(ספר השיחות ה'תש"א, עמ' 143)

כ"ק אדמו"ר מהור"י צ

אני רוצה להיות קצת מגלה סוד, מה צריכים בשנה זו: ללמוד בעל-
פה את י"ב הפרקים הראשונים של ספר ה'תניא' - בדקדוק באותיותיהם
יחד עם ההקדמה 'אליכם אישים אקרא'. . . וכאשר הולכים לישון, כאשר
קמים מהשינה, והיכן שהולכים - יחזרו על כך דיבור ובמחשבה.
(לקוטי דיבורים (בלה"ק) ח"ה עמ' 1020)

עניני גאולה ומשיח

ויה"ר שבקרוב ממש נצא - עם ספרי התניא - לקבל את פני משיח
צדקנו, ואז יראו למשיח צדקנו את כל מה שפעלו בהפצת המעיינות חוצה,
כולל ובמיוחד - הדפסת ספר התניא בכל מקום ומקום. בהתאם למענה
מלך המשיח להבעש"ט שיבוא כאשר ייפוצו מעינותיך (דהבעש"ט) חוצה".
(משיחת ש"פ נח בדר"ח מרחשון תשמ"ה - בלתי מוגה)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

ידוע דברי רבותינו נשיאנו הקדושים, אשר התניא נקרא 'תורה
שבכתב' של חסידות, וכמו שהוא בנוגע לתורה שבכתב דכללות התורה,
הנה, גם בלימוד ספר התניא, הגדול שבגדולים אינו יכול לירד עד סוף
תכלית עומק הדברים, והפשוט שבפשוטים גם לו אפשרי להבין ענינים
המבוארים שם. מטעם הנ"ל, אף כשאנו מבין לעת עתה, יאמר על כל
פנים התיבות.

(אגרות קודש ח"י, עמ' שפ)

הבעל-שם-טוב

"כי תורה חדשה מאתי תצא" - לכאורה קשה, איך בימות המשיח
תצא תורה חדשה - והלא "לא יחליף ולא ימיר דתו כו"ו? אלא הכי
פירושו, לפי שעתה נתלבשה התורה בסיפורי מעשיות כגון דלבן ובלעם,
אבל, לעתיד לבוא יפרש איך דבר הכל מאתו - מבנין עולמות העליונים
והתחתונים. וזהו שכתוב "תורה חדשה מאתי תצא" - אפרש הפירוש איך
דבר הכל 'מאתי'.

(כתר שם טוב, ס"י רמב)

המגיד ממעזריטש

כשאדם מחדש איזה דבר חכמה בתורה הוא נותן מוחין באותן הדיבורים
מפני שהיו המוחין בתחלה מלובשים בהעלם באותן הדיבורים ועכשיו הוא
מפשיט אותן מהלבוש ומתגלים ומתגדלים וזהו קישוטי כלה. וכן כשהוא
מדבר דברי תורה בדחילו ורחימו הוא נותן מוחין באלו הדיבורים.
(לקוטי אמרים, אות לא)

כ"ק אדמו"ר הזקן

'אך ביודעי ומכירי קאמינא' - הם כל אחד ואחד מאנשי שלומנו
שבמדינותינו וסמוכות שלה, אשר היה הדבור של חיבה מצוי בינינו וגילו
לפני כל תעלומות לבם ומוחם בעבודת ה' התלויה בלב, אליהם תטוף
מלתי ולשוני עט סופר בקונטרסים אלו הנקראים בשם "לקוטי אמרים"
מלוקטים מפי ספרים ומפי סופרים קדושי עליון נשמתם עדן. . . וכולם הן
תשובות על שאלות רבות אשר שואלן בעצה כל אנוש דמדינתינו תמיד כל
אחד לפי ערכו לשית עצות בנפשם בעבודת ה', להיות כי אין הזמן גרמא
עוד להשיב לכל אחד ואחד על שאלתו בפרטות וגם השכחה מצויה, על
כך רשמתי כל התשובות על כל השאלות למשמרת לאות להיות לכל אחד
ואחד לזכרון בין עיני ולא ידחוק עוד ליכנס לדבר עמי ביחידות, כי בהם
ימצא מרגוע לנפשו ועצה נכונה לכל דבר הקשה עליו בעבודת ה' ונכון יהיה
לבו בטוח בה' גומר בעדינו.

(הקדמת המלקט לספר התניא)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

עם התניא המציא האבא [= אדמו"ר הזקן], היכל חדש במתיבתא דרקייע.
(קיצורים והערות לתניא, עמ' קכד)

איגוד תלמידי חשיבות העולמי
770 - בית משיח

ב"ה ימות המשיח ה'תשע"ז

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכזינו נשיאינו

כ"א כסלו

לימוד החסידות

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורת רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-718-1 (ה)

בשנה דאשתקד כמבואר למעלה מעבר לדף, שיתאספו אגודות יחד כאיש אחד חברים בבית המדרש בקביעות עיתים בוקר וערב ובשבת קודש ויום טוב וכל עת ושעת הכושר – לעסוק יחד בעיון טוב ובלב נכון במילי דחסידות היקרים הכתובים ונדפסים לחקוק בלוח ליבם היטב בהתקשרות אמיתית, למען ילמדו ליראה את ה' ולדבקה בו כל הימים באמת ובאמונה.

(אגרות קודש אדהאמ"צ אג' ה)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

ההבדל בין 'גליא' שבתורה ליפנימיות' התורה, שגליא שבתורה היא מים ופנימיות התורה – אש, טבע המים קר וטבע האש חם.

(ספר השיחות היש"ת (בלה"ק) עמ' 19)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

חסידות צריכים ללמוד בהבנה של גמרא וברגש של ציור, כל ענין שלומדים יש לציירו בכוחות וחושי הנפש.

(אגרות קודש אדהאמ"צ ח"ג, עמ' 19)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

כל השכלה, שהמשכיל משיג את ההשגה, הוא חי עם ההשגה, למרות שהחיות היא הרי חיות פנימית, שכן השגה היא הרי פנימית, שהיא הרי ה"יותורתך בתוך מעי", אך לאחר כללות הכל זה כחיות הזמנית בלבד, הואיל וחסידות היא חי בעצם, חיות עצמית. חי בעצם הוא חי להחיות. – חסידות מחי נפשות ממש. הרבי [=רבינו הזקן] במסירות נפשו על תורת החסידות פעל למעלה שבכל זמן ובכל מקום שילמדו וידברו דברי חסידות – יפעלו הדברים, אך בתנאי שיהיו הם דברי הרב.

(אג"ק אדהאמ"צ ד עמ' 17)

כ"ק אדמו"ר מהור"י צ

חסידות צריך אדם ללמוד בשביל עצמו, שחסידות תלמד אותו כיצד להיות ירא שמים באמת, כיצד להיות עובד ה' באהבה ויראה, ולהתנהג בכל הענינים במדות טובות כפי שהוא על פי התורה.

(אגרות קודש אדהאמ"צ ח"ד, עמ' 17)

עניני גאולה ומשיח

כא"ויא מבני ישראל הרי מאמין הוא ומקוה לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו, אשר ההקדמה וההכנה לזה – אומר מלך המשיח למורנו הבעש"ט צוקללה"ה נבג"מ זי"ע – "לכשיפוצו מעינותיך חוצה".

ובמילא עליהם לנצל כל אפשריות בזמן. . . ללמוד היטב תורת הבעש"ט שנתבארה הדק היטב בתורת חסידות חב"ד, למען יוכלו לעמוד בראש אלו שיזכו לקבל פני משיח צדקנו. . . ולא המדרש עיקר אלא המעשה, היינו הלימוד בפועל בשקידה מסירה ונתינה מתוך יראת שמים טהורה.

(אג"ק ח"ט עמ' קיח)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

לאחרי שניתנה ההוראה של הבעש"ט והמגיד לרבינו הזקן, שלא זו בלבד שלא יפסיק חס ושלוש מלומר דברי חסידות, אלא אדרבה, שיוסיף עוד יותר – הרי מובן, שזוהי הוראה לכל אחד ואחד מישאל, שחייב להכין את עצמו ל"אותו הזמן" ש"לא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד" – על ידי לימוד פנימיות התורה באופן של הבנה והשגה, דוקא.

ומזה מובן, שגם מי שלפי דעתו לימוד פנימיות התורה, ובפרט באופן של "חב"ד" (לימוד בהרחבה, הבנה והשגה, "יתפרנסו"), אינו מוכרח להחיות נפשו – כי לדעתו אין חייו הרוחניים עומדים בסכנה חס ושלוש, ודי ומספיק עבורו לימוד נגלה דתורה ולימוד דברי מוסר ולימוד דברי חסידות של הבעש"ט והמגיד ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם, כדי להתגבר על החושך כפול ומכופל דעקבתא דמשיחא – איך יפטר עצמו מלימוד זה, כשפסק דין ברור הלכה למעשה בנגלה דתורה. . . שכל נפש מישאל חייב ללמוד כל התורה כולה, "הן בפשטי ההלכות הן ברמזים ודרשות וסודות".

(משיחות מוצש"ק פ' מקץ תשמ"ו)

הבעל-שם-טוב

הלומד תורה צריך לדעת באמונה פשוטה כי בכל דיבור ודיבור של תורה יש סוד פנימי, וצריכים לייגע את המוח ולהטריד את השכל לדעת את הסוד פנימי שבה, ולימוד זה פועל טוהר וזכות בהלומד את התורה. וזהו מה שאמרו חז"ל: "זכה נעשית לו סם חיים"; "זכה" – אם הלומד תורה נעשה זך על ידי הלימוד אז אם יוסיף ללמוד באופן כזה נעשית לו סם חיים.

(הוספות לכתר שם טוב, ס"ה טז)

המגיד ממעזריטש

"הוד והדר לפנינו עוז וחדוה במקומו" – פירוש: 'הוד' – הכוונה על פשטי התורה (נגלה דתורה), ו'הדר' – הוא נקרא פנימיות התורה וסודותיה, הלוא כי כאשר האדם משיג הפנימיות יודע לדרוש על כל אות ואות וקוץ וקוץ תילי תילים שהרי לא על חנם נכתבו, ברוך הוא, הוא מהדר ומעטר התורה כידוע.

(אור תורה, אות רנח)

כ"ק אדמו"ר הזקן

בנוגע לטענת המתנגדים לאסור לימוד החסידות משום ביטול תורה: הבעל"דבר בא אל המתנגדים בשכלו של גנב חכם, כשתופסים אותו בגניבתו הוא מתחיל לקרוא רחמנא – רחמנא קריא' – הוא מזכיר שם שמים, אבל האמת היא שאפשר להיות "גנבא אפום מחותרא רחמנא קריא".

(לקוטי דיבורים, ח"א ליקוט ה' אות כא)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

עתה באתי עוד הפעם לעורר לבבם הטוב, לקיים בקשתי שכתבתי

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אינדו תלמודי וחיובות העולמי
770 - בית משיח

ב"ה ימות המשיח ה'תשע"ז

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

כ"ב כסלו שמחה

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-718-1

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

וגם עוד זאת שלא לדבר בעניני דמרה שחורה, ח"ו, רק, אדרבה להראות בעצמו תנועות משמחות כאילו הוא מלא שמחה בלבו אף על פי שאין בלבו כן בשעת מעשה, וסופו להיות כן. והטעם בזה הוא כי לפי המעשים והפעולות אשר האדם עושה נקבע אחר כך בלבבו.

(אגרות קודש אדמו"ר לצ"צ, עמ' שכד)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

הסתכלו, בניי, איך שמחים חסידים בשמחה של מצוה, כך ירקדו יהודים ברחובות בביאת המשיח.

(לקוטי דיבורים ח"א ליקוט ב, אות ג)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

טבע השמחה היא לפרוץ גדר, דהיינו כל הגדרה והגבלה שבנפש טבע השמחה הוא לפרוץ ההגדרה כו', והיינו הגדרת הכחות שכל כח הוא מוגדר ומוגבל בהגילוי שלו כמה יתגלה ויתפשט כו', והשמחה פורץ הגבלת הכחות שיהי הגילוי וההתפשטות כו', וגם פורץ ההגדרה הטבעית גם כן, וכמו בריבוי ההתגלות וההשפעה בעת השמחה שילגה כל מצפוני לבבו גם מה שהוא אצלו סוד כמוס וחתום שאינו מגלה גם לרעהו ואוהבו ומתי יתגלה בשעת השמחה, וכן בהשפעת המידות כמו במידת החסד והטוב שיטיב בחסדו לכל אדם הרבה יותר מכפי המידה כו', וכמו כן בהשפעת השכל גם כן בריבוי ההשפעה ויגלה עניי חכמה שהיו כמוסים אצלו ולא הי' מגלה אותם בשום אופן רק מצד השמחה כו'.

(בשעה שהקדימו תעריב, עמ' א'רסא)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

לאמיתו של דבר יש לנו במה לשמוח. גם במצב הנוכחי, כאשר העניינים הרוחניים מעוניינים קצת - צריכים להיות בשמחה. הרי עתה הוא הזמן של עקבות משיחא, ועתה הוא הזמן של נעיצת ההתחלה בסוף. אנחנו בעקבות משיחא מבצעים את הכוונה העליונה שבגלות המר מבית ומבחוץ, וברוך הי' לומדים ומתפללים, לומדים דברי חסידות ומביינים את אשר לומדים, ובחסידות שמביינים עוסקים בעבודה שבלב - הרי שמוותר להיות שמח.

(לקוטי דיבורים א ליקוט ג, עמ' 90)

עניני גאולה ומשיח

זהו הדיוק "ובשמחתו (של הלב) לא יתערב זר" - שבשמחת הלב שקשור עם עצם הנשמה לא יכול להתערב אף אחד, אפילו לא המוח, שגם הוא נחשב כמו זר לגבי עצם הנשמה ששורה בלב.

וע"פ האמור ששייכת שמחה גם מעניינים כאלה שלא יודעים אודותם, כיון שהלב מרגיש גם מה שהמוח אינו יודע - מובן גם בנוגע להשמחה הקשורה עם הגאולה, שעוד לפני שהמוח יודע אודות הגאולה, יכולה להיות כבר שמחת הגאולה מצד הרגש הלב. ויתירה מזה - שצריכה להיות שמחת הגאולה, והשמחה עצמה פועלת את התגלות הגאולה.

(שיחת ש"פ שמיני, פ' פרה, מבה"ח ניסן ה'תש"א)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

בין כל העצות לתקן את הענין של "החושך יכסה ארץ וערפל לאומים" בעולם, אזי למרבית הפלא, ניסו כל מיני דרכים, ואת דרך השמחה לפרוץ על ידי את גדר הגלות - עשו זאת לא יותר מאשר יחידים, או שעשו זאת מזמן לזמן וכו'. אבל צריך הרי להרעיש את העולם ("אויפשטורעמען די וועלט") ולהוציא את העולם מגלותו, שזה קשור בזה שיהודי מוציא את עצמו מגלותו הפנימית - שהעצה לזה היא על ידי שיהי בשמחה, ששמחה פורצת את כל הגדרים גם גדר הגלות.

(משיחת כ"ף מרחשון ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

הבעל-שם-טוב

ענין מילתא דבדחותא קודם הלימוד - מפני שהאדם בסוד קטנות וגדלות, ועל ידי השמחה ומילתא דבדחותא יוצא מקטנות לגדלות ללמוד ולהדבק בו יתברך. וזהו שכתוב ב'הני תרי בדחי' שהיו מוציאים צער האדם על ידי מילתא דבדחותא - ואז יוכלו לקרבו ולהעלות. וזהו גם מה שכתוב "ויקח את שני נעריו ואתו ואת יצחק בנו" - כי על ידי הצחוק לשם שמים יכול להעלות השנים של נערות גם כן עימו (-לקדושה).

(כתר שם טוב אות 12)

המגייד ממעזריטש

עיקר העבודה היא - כשתהי' בשמחה ובטוב לב ובהתלהבות גדולה, וזאת נקראת שמחה של מצוה - כי העובד מאהבה שמח תמיד בעבודתו וגם תגרום להעלות הניצוצות מכל דבר גשמי וגם להם תהי' שמחה גדולה בזה. כמו שכתוב בכתבי האר"י זלה"ה: "כי כאשר האדם מעלה הניצוצות הם שמחים ומשבחים ומודים ומזמרים להשם יתברך ואומרים "ארוממך הי' כי דיליתני וגו'".

(אור תורה אות קעח)

כ"ק אדמו"ר הזקן

"עבדו את ה' בשמחה" - לשמוח בחלקו חלק אלוה-כו', ואף על פי כן - 'עבדו' בגוף ולהכניעו וליתן עליו עול מלכות שמים בעל כרחו לסור מכל אשר הוא תאב וחפץ - ותהי' העבודה הזו 'בשמחה' וטוב לב. וזהו "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כלי". "ובואו לפני ברננה" - כאשר תבואו לבחינת לפניו תהי' ברננה כי עוז וחדוה במקומו. וכיצד תהי' המעלה הזאת על ידי "דעו כי הוי' הוא האלקים" - שכולא חד, הכל ממנו ולית אתר פנוי מיני [=ואין מקום שהוא לא שם] וכל העולם הוא רק זיו המאור.

(מאמרי אדמו"ה"ו הקצרים ע' רכ"ט)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

"תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב כו" - הוא ענין שמחה של מצוה שגובה במעלה מגוף העבודה דמצוה.

(דרך חיים, שער-התפילה, ע' 200)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרבותינו נשיאינו

כ"ג כסלו תפילה

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.comמלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-1

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

עקב אבינו אמר "אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי" – התרגום מסביר: 'בצלוחי ובבעותי'. בזמן הבית היו לבני ישראל חרב וקשת לנהל מלחמות. בגלות לקח מהם השם יתברך את החרב והקשת של מלחמה, אבל את החרב והקשת של צלותא ובעותא [=תפילה ובקשה] השאיר להם, אדרבה החרב והקשת של צלותא ובעותא חזקים יותר מאשר החרב והקשת של ברזל.

(ספר השיחות (בלה"ק) הישית עמ' קנט)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

'מיום שחרב בית המקדש נפסקה חומת ברזל בין ישראל לאביהם שבשמים' – ישנו גם קיר לשבח כמו שכתוב גבי אלישע "נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם כסא ושלחן ומטה ומנורה", וכתוב בזהר שזהו ד' תיקוני שכינתא. וגם על הפסוק "וישב חזקיהו פניו אל הקיר", אמרו רז"ל: 'מכאן למתפלל שלא יהא דבר חוצץ בינו לבין הקיר' – קיר זה שהוא לשבח – את השכינה ועניי הקדושה הוא מסמל. אבל לעומתו קיר ברזל על כותל דעמלק הוא מרמוז, המסתיר ומעלים לגמרי.

(תורת שלום תרכ"ז, עמ' קנט)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

כשחסיד התפלל, ה' חקוק בפנימיות מחשבתו המילים "דע לפני מי אתה עומד". בבתי כנסת מסויימים רשום על עמוד התפילה "דע לפני מי אתה עומד", שהעמוד ידע לפני מי הוא עומד, בבתי כנסת חסידיים מילים אלו אינן רשומות על העמוד, כי אם חקוקות במוח ובלב.

(לקוטי דיבורים (בלה"ק) ח"ה, עמ' 1209)

כ"ק אדמו"ר מהור"י צ

ובדרך כלל צריכים בדיקה מפורטת ומסודרת להמאריכים בתפלה כי לא כל הרוצה ליטול שם עובד צריכים להניח, וצריכים לייחד שיחות על הנושא אשר חסידות היא פנימית ומי שבטבעו הוא חיצוני אינו כלי לפנימיות.

(אגרות קודש אדהר"י צ"ח עמ' ב)

עניני גאולה ומשיח

הבקשה והציפיה למשיח – מקרבות וממהרות את ביאתו.

וכך אמרו רז"ל: "כל אותן אלפים שנפלו במלחמה בימי דוד לא נפלו אלא על שלא תבעו את בנין בית המקדש... לפיכך התקינו חסידים הראשונים שיהיו מתפללים שלוש תפילות בכל יום, והתקינו בו "אנא רחום ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלים", ותקנו "בונה ירושלים" ברכה בפני עצמה בתפילה ובברכת המזון".

(משיחות ש"פ ראה תשמ"ז - בלתי מוגה)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

בתפילה בציבור – ההתאחדות אינה רק של שנים אלא של עשרה, שנעשו למציאות של "ציבור". אחדות המתבטאת באופן מיוחד בתפילת השליח ציבור, "שליח" הכולל בתוכו את כל העשרה מישראל.

(ד"ה פדה בשלום ה'תשמ"ח)

הבעל-שם-טוב

כשיתפלל ישים מגמת פניו לשכינה ליחדא כו' ולא יכוין לתועלת עצמו שאז ח"ו נאמר עליו: "נתנני ה' בידי לא אוכל קום" כו'. כי אם יכוין לתועלת עצמו הגשמי שיהי' נהנה תפילתו לתועלתו הגשמי – אז נעשה מסך מבדיל על ידי שהכניס הגשמי ברוחני שם ואינו נענה כלל.

(כתר שם טוב אות קעו)

המגיד ממעזריטש

'העושה תפילתו עגולה סכנה ואינו מצוה' – תפלתו פ'י התדבקותו בהקב"ה, 'עגולה' פ'י פעמים שדבק בהקב"ה ופעמים אינו, כמו גלגל שמתגלגל, - אינו מקושר בהקב"ה - אינו מצוה לשון התחברות כמו צוותא. 'ציפן זהב ונתן על בית אונקלי שלו' - פירוש על בית יד מבחוץ, שהכל רואים ויש לו התפארות בזה, 'הרי זה מדת חיצוניות' - פירש רש"י בני אדם ההולכים אחר דעתם חוץ לחכמה.

(לקוטי אמרים אות ה)

כ"ק אדמו"ר הזקן

אף אם אין בתפילתו רק כ"ב אותיות בלי מחשבות זרות ופניות, יתעלה כל תפילתו על ידי שמקושר בצדיק – שאומר גם כן את כ"ב אותיות אלו. וזהו שכתוב: "אולי ימצאו שם עשרה צדיקים" – שהוא אפילו עשר תיבות – ונושאתי לכל המקום בעבורם".

(מאמרי אדה"ז הקצרים, עמ' תפק)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

ובאמת יש להם לב להבין, ולקבל כל ד"ח ולקבוע בנפשם ולבנם על כל פנים הקיצור לזכרון שיבוא לו מן המוכן בלבו ודעתו בעת התפלה – שלבו הוכן מעט ולבבו נשבר, וקבל תוספת אור אלקות בכל הדברים שיכול, וכוון כפי דעתו ולבו גם בפירוש המלות ולא לקצר ולצאת ידי חובה בלבד. מה שאין כן אם אין בלבו ודעתו מן המוכן כלל, אפילו דבור אי של ד"ח מצד שנתרחקו גם מלשמוע במחשבה והרהור, ונוסף לזה צוק העתים הטורדים המוח והלב בתכלית, הנה נפשם ולבם ריקם מכל, ועם כן למה יפליאו ויצטערו על רבוי המחשבות זרות שממילא נופלים כמו במקום חורבה שכל הטינופות מצוים שם. ובאמת על זה אמרו יש שיש להם ואינם רוצים ועל זה דאבה נפשי מאד מאשר נראה לכל שבחנם ממש נפלו הנופלים גדולים וקטנים ואם שנפילה זו רק בקרירות ועצלות אבל ריקנין הן מכל וכל.

(אגרות קודש ח"א עמ' רסב)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

כ"ד כסלו תפילה

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורת רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 718-953-1-718

כ"ק אדמו"ר האמצעי

וזהו עיקר המתקת הדינים כאשר יצא מפורש מפי אמו"ר נייע לא פעם ושנים על פסוק "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב" וכי "ועבדת את אויביך" - דאויביך הם רבוי המקטרגים על כל אחד ואחד בפרנסתו בבני חיי ומזוני בביטושים קטנים וגדולים כידוע, הכל בא מ"אשר לא עבדת את ה'", כי עבודה זאת היא עבודה שבלב בהתפעלות אלקות בתפלה שהיא צריכה להיות בשמחה ובטוב לבב.

(אגרות קודש אדמהאמ"צ ח"א עמ' רסד)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

למרות שאת התפילה תקנו כנגד הקרבנות, יש בה בתפילה מעלה עליונה, שמבחינה מסוימת נעלית היא יותר מהקרבנות. התפילה היא נשיאת נפש האדם ממש, על ידי התעוררותו בספור שבחיו של מקום, בפסוקי דזמרה - 'ברוך שאמר' וכל פרקי ה'הללוי-ה', בברכות קריאת שמע, ועד שמגיע לקיום קריאת שמע "ואהבת". בכל נפשך ממש. מה שאין כן הקרבנות, הם בנפש הפרים והכבשים בלבד.

(אור התורה בראשית התשס"ב, תתשל"ו)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

כל סדר התפילה שעד שמונה עשרה, הוא הכנה לשמונה עשרה - שיוכל להתפלל בכונה מרעותא דלבא. "לעולם יסדר אדם שבחו של מקום ואחר כך יתפלל" - כדי שיגיע האדם למדריגה, שבאמירת "ברוך אתה" תהי' הבקשה באמת, שיחפץ מרעותא דלבא שיהי' גילוי שם הוי', תקנו לומר תחילה פסוקי דזמרה וברכות קריאת שמע.

(תורת שלום היתר, פרק 99)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

החסידים שהיו שוהים ט' שעות בתפילה, היתה תפילתם בבחינת פנימיות הלב. תפילתם היתה גדולה מהתורה, הם המשיכו בחינת אור אין סוף שלמעלה מהחכמה דתורה (ובפרט שההמשכה היא בתורה), ועל ידי זה היתה תורתם משתמרת.

(ספר המאמרים ה'ת"ר"ס, עמ' ט)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

לכן נקראת תפילה בשם 'סולם', ככתוב: "והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה" - תפילה היא הסולם המקשר את המתפלל עם הקדוש ברוך הוא, שעל ידי השירות והתשבחות שבתפילה - נעשית התקשרות המתפלל עם הקב"ה.

(לקוטי דיבורים (בלה"ק) ח"א, עמ' 100)

עניני משיח וגאולה

המטרה והמשימה של דורנו היא - להביא את המשיח תיכף ומיד, "אנו רוצים משיח עכשיו". ואין בדבר משום חידוש, שכן כל יהודי מתפלל ומבקש בתפילת שמונה עשרה "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח". כי לישועתך קיוונו כל היום" (במשך כל היום). וכאשר מגיע זמן תפילת מנחה, ומשיח עדיין לא הגיע, אומרים זאת שוב; ואם הגאולה מתעכבת חלילה עד לערב, חוזרים על תפילה זו בתפילת ערבית!

(לקוטי-שיחות חז"כ עמ' 458)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

אחד שישאל: בנוגע לעבודת התפלה באופן של התבוננות וכו' - הרי ידוע הלשון שאמר גדול בישראל: "אני מתפלל לדעת זה התינוק". . ואם כן חבל על הטירחא והיגיעה בהתבוננות שכלית כאשר התכלית היא - "אני מתפלל לדעת זה התינוק"!!

הרי מובן ופשוט לכל בעל שכל שישנו חילוק עצום בפירוש ואופן ד"לא נדעך": ישנו מי שנמצא במצב ד"לא נדעך" מפני שמעולם לא למד מאומה, ולאידך - ישנו מי שנמצא במצב ד"לא נדעך" - לאחר שלמד והתייגע להשיג כל מה שביכלתו, ואז מגיע הוא למסקנה שלאחרי כל השלימות בהבנה והשגה שלו, הנה "תכלית הידיעה - שלא נדעך"! ועל דרך זה בנוגע לתפלה "לדעת זה התינוק": מי שלא למד ולא התבונן כו' - אינו זקוק ל"עבודה" ד"אני מתפלל לדעת זה התינוק", שהרי הוא תינוק כפשוטו!...

(משיחת ש"פ תבא, ח"י אגול ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

הבעל-שם-טוב

במסכת ברכות נאמר: 'לעולם יסדר אדם שבחו של מקום ואחר כך יתפלל', ואילו במסכת עבודה-זרה ישנם שסוברים אחרת. אלא, מר סבר כך ומר סבר כך - והם לא חולקים: כתב הרמב"ן בכל מיני צער גשמי ורוחני יש ניצוץ קדוש ממנו ית', אלא שהוא בתוך כמה לבושים. כאשר יתן לב להבין שגם כאן, ית' איתו עימו, אז הוסר ונתגלה הלבוש ונתבטל הצער. - מר סבר: "יסדר שבחו" - שזהו שבחו ש"מלא כל הארץ כבודו" ו"בכל צרתם לו צרי" - אז לא צער. ויתפללי - כי ממילא תתבטל הצרה אחר שידע לסדר שבחו בענין זה. - ומר סבר: כי יתפלל תחילה - על ידי שמאמין שהי' יתברך הוא שם גם כן אז יוכל לסדר שבחו.

(כתר שם טוב, אות צח)

המגיד ממעזריטש

האר"י ז"ל כתב שאין לומר פיוטים בתפילה, אלא, רק אותם שידור אנשי כנסת הגדולה והקלירי, שהם על דרך האמת. . והנה אנשי כנסת הגדולה וכן הקלירי, ידעו איוו המשכת חיות אלוקות, נצרכת בכל עת ערב ובקר וצהרים, ובהתאם לכך תקנו את השמות הכנויים התבות והאותיות, כי ה' עליהם השכיל. וזהו שאמרו חז"ל: "הא-ל הגדול הגיבור והנורא" אלמלא משה אמרינהו ואנשי כנסת הגדולה יסדוניהו וכו', - כי תיבות אלו שהם אמרו ויסדו, בודאי לצורך המשכת חיות לעולמות הם. מה שאין כן, התיבות והצירופים שהאדם בודה מליבו - אינם על דרך האמת.

(לקוטי אמרים, אות רסא)

כ"ק אדמו"ר הזקן

'חסידים הראשונים היו שוהין. . וכי מאחר ששוהין תשע שעות ביום בתפילה, תורתן היאך משתמרת ומלאכתן היאך נעשית? אלא מתוך שחסידים הם תורתם משתמרת ומלאכתן מתברכת - פירוש: בלימוד התורה שתי מצוות, א. ידיעת התורה. ב. מצות "והגית". יתורתם משתמרת' נאמר בנוגע לידיעת התורה, כי מחמת גודל האהבתם ויראתם הם לא היו צריכים לחזור על לימודם, זכרונם עלה יפה - ובזמן שהיו צריכים לקיים מצות "והגית" הם היו שוהים בתפילתם.

(מאמרי אדה"י הקצרים, עמ' שי')

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

כ"ה כסלו חנוכה

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורת רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-718-1

והענין, כי אף על פי שחנוכה מותר בעשיית מלאכה לפי שאין ההארה באה בגילוי למטה במלכות רק בבחינת הודאה, מכל מקום נגד אור הנר עצמו על כל פנים אסור מלהשתמש לאורו, לפי שהנר עצמו הוא המשכת 'אור החכמה סתימאה' [= אור החכמה המוסתרת] שלמעלה מהשתלשלות ואין בו כדי להיות משתמשים בו לצורך קיום התמידי של העולמות, כדי שלא ינקו החיצונים, ולכן נהגו שלא לעשות מלאכה כלל בזמן שהנרות דולקים והארה זו מאירה כו', אבל לאחר הסתלקות הארה זו מותר לעשות מלאכה לפי שאין הגילוי בפנימיות כנ"ל.

(דא"ח "צמח צדק" (חנוכה עמ' תשי"ז)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

שבת בעצם, הוא בחינת שבת והוא בחינת זעיר אנפין [= שש מידות], והשני נרות דשבת הם כנגד "זכור ושמור" – הם בחינת זכר ונקבה. 'זכור' – זכר, 'ושמור' – נקבה, שהם מקור בחינת השתלשלות העולמות כמו שכתוב "מלכותך מלכות כל עולמים", ולכן מותר להשתמש לאורם, ועיקר הנרות הם בכדי להשתמש לפניהם, ולכן חיישינן שמה יטה כו'. מה שאין כן 'נר חנוכה' שמצאו פך של שמן חתום בחותמו של כהן גדול, כהן גדול הוא בחינת אריך אנפין [= דרגה תחתונה שבכתר], והחותם הוא בחינת 'יסוד' דאריך אנפין, אי אפשר להמשיך בחינה זו בעולמות הנבראים בבחינת גילוי, שהרי גם הזהב אין העולם כדאי להשתמש בו כל שכן בחינת שמן זה כו' – שאין העולמות יכולים לקבל בחינה זו, לכן אסור להשתמש לאורה.

(תורת שמואל, תרכ"ט עמ' ט)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

מלכות יון "טמאו כל השמנים" – דזהו התגברות חכמות חיצוניות על חכמה דקדושה, כמו שכתוב במקום אחר: אמרו "כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל כו'" – דזהו מצד התגברות חכמות חיצוניות רחמנא לילכן. וכשגברו מלכות בית חשמונאי עליהם ונצחום התקינו 'נרות חנוכה' שהוא ענין 'תורה אור' – בחינת מקור התורה להאיר גם החשך לאהפא חשוכא לנהורא כו'.

(ספר המאמרים תרמ"ז, עמ' עט)

כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ

חג הפורים מהווה זכרון להצלת הגוף היהודי. ההצלה היתה בדרך נס, כולם ראו את הפלא האלקי. אחרי הגאולה הראשונה, גאולת מצרים, הצליח לנו השם יתברך בנסים שונים, נסים פרטיים לאנשים פרטיים ולמשפחות פרטיות, ונסים כלליים לעיר שלימה או למדינה שלימה, אך, נסים כלליים שהקיפו את כל כלל ישראל, היו, בנס פורים – בשנת שלשת אלפים ארבע מאות וארבע – שהקיף את כל היהודים במאה עשרים ושבע מדינות מלכות אחשוורוש, ובנס חנוכה – בשנת שלשת אלפים שש מאות עשרים ושתיים – בארץ ישראל. שני הנסים – פורים וחנוכה – הם פלאים אלקיים שהביאו לקידוש השם הגדול ביותר, כל העולם, כל העמים, ראו את הפלאים האלקיים שעם ישראל נהי' מאושר בהם. אך, בכל זאת שונים שני נסים אלה בכך, שבנס פורים היתה הצלת הגוף היהודי ובנס חנוכה – הצלת הרוח והמוסר היהודי.

(ליקוטי דיבורים ח"א עמ' 525)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

כיון שמצות נר חנוכה מורה על ההתקשרות עצמות הנשמה עם הקב"ה, עם עצמותו יתברך, הרי זו בחינה שאין החטא מסוגל לפגום בה, ובמילא גם אי אפשר שיהיה בה ענין הגלות שבה כתוצאה מן החטא. . . ולכן אין ביכולתו של אף איש לבטל מצות נר חנוכה. גוי יכול רק לגזור גזירה ולמנוע בעד אור הנר של חנוכה מלהאיר בחוץ, בעולם, אבל בעצמותו של נר החנוכה אין איש יכול לפגום. על דרך המבואר בפירוש הרמב"ן, שנרות חנוכה "אינן בטילין לעולם", אין נוגע להם כלל כל העלם של גלות, או של עולם בכלל.

(ליקוטי שיחות ח"ג עמ' 72)

הבעל-שם-טוב

תורה היא ניצחית – וגם עתה יש בחינת הדלקת נרות המנורה ברוחניות. (כתר שם טוב הוספות אות קעח)

המגיד ממעזריטש

עבירה גורמת שכחה – מפני שעבירה גוררת עבירה ושוכח את ה' יתברך ועושה עוד עבירה, והתשובה גורמת הזכרון. ורמז לדבר: "שמן זית" – שהזית קשה לשכחה והשמן טוב לזכרון, וכמו שהשמן גנוז בתוך הזית, כך התשובה גנוזה בתוך העבירה, לפי שהתשובה היא מצות עשה מתרי"ג מצות, אבל אינו יכול לעשות תשובה אלא אם עשה עבירה תחילה, נמצא שהתשובה גנוזה בתוך עבירה.

(לקוטי אמרים, סי' ר"ז)

כ"ק אדמו"ר הזקן

דהנה 'חנוכה' הוא מצוה מדברי סופרים, וידוע אשר "ערבים עלי דברי סופרים", ולכן יומי חנוכה תמניא אינון [=שמונה הן], והוא גילוי בחינת 'שמיני', מעין הגילוי דלעתיד. וזהו גם כן ענין שמיני עצרת, דהנה ליכא מידי מדרבנן דלא רמיזא באורייתא [=אין דבר מחכמים שלא נרמז בתורה], ובאורייתא הוא ענין שמיני עצרת.

(ספר המאמרים תשי"ח עמ' 333)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

והנה בכללות זהו ענין 'הדלקת נר חנוכה' שהוא להדליק ולהעלות את הניצוצות דישראל השוכנים למטה בחושך בגופים חומריים להאירם באור החיים בתוספת אור בהירות והבהקה יתירה, והוא על ידי השמן שבנר. והעיקר, מצד יתרון האור הבא מן החושך דקליפת נוגה שהוא על ידי בירור והיפוך כל רצונות הזרות מעיקרן ושרשן דוקא, שאז דוקא "יתאו המלך את פיך" – שיתאוה בתשוקה נפלאה ביותר לבחינת יופי כזה שבא ביתרון האור, שבא מצד היפוך הרע לטוב – שמיפה את הפנים הרבה יותר מגוף היופי שבעצם או הנשמה בתורה ומצוות ואהבה ויראה כנ"ל.

(מאמר אדמו"ר האמצעי, עמ' שלא)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

חנוכה מותר בעשיית מלאכה, וכבר נתבאר הטעם לעיל. ומה שהנשים נוהגות שלא לעשות מלאכה בשעת הדלקת הנרות הוא מנהג טוב, והטעם – 'כדי שלא יבאו להשתמש לאור הנרות שאסורים מליהנות לאורם'.

איגוד תלמידי חשיבות העולמי
770 - בית משיח

ב"ה ימות המשיח ה'תשע"ז

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

כ"ו כסלו לימוד התורה

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-1-718

כ"ק אדמו"ר ה'צמה-צדק'

גליא שבתורה בלי פנימיות התורה היא קרה ועלולה חלילה לקרר, ואילו פנימיות התורה היא אש, המכניסה אש אלוקי בגליא שבתורה ומבערת כל העלולות שגליא שבתורה יכולה לקרר במי שלא זכה.

(ספר השיחות (בלה"ק) ה'ש"ת, עמ' 19)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

"אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה" – "אדם לעמל יולד", ואמרו רז"ל: כי הכונה היא לעמל התורה. לעמול בתורה ישנה חשיבות מיוחדת, וכמו שאמרו חז"ל: "יגעתי ומצאתי תאמיך" – על ידי העמל והיגיעה, מוציא העוסק בתורה את כוחו הפנימי מהעלם אל הגילוי, וכן מעורר הוא גם למעלה גילוי פנימיות החכמה.

(תורת שמואל ה'תרט"ו, פרק קעב)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

לעמיד לבוא תגלה התורה כמו שהיא מושרשת בעצמות ממש. בחינת שעשועי המלך בעצמותו, דלא ידע אנוש ערכה ורק אלוקים הבין דרכה. בחינה עליונה זו שבתורה, באפשרותה להתגלות לנשמות המלוכשות בגוף, למטה דוקא. ובשביל זה תתלבשנה הנשמות בגוף בתחית המתים וכו'. לגילוי מעין זה, זוכים גם עכשיו הצדיקים הגדולים בעסק תורתם – וכמאמר: "עולמך תראה בחיך".

(ספר המאמרים ה'תרט"ו - עמ' כג)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

גם מי שמגלה פנים בתורה שלא כהלכה – לא המדובר בעמי הארץ השוגגים, אלא אף הפוקרים המזידיים לקנטר וללעוג על דברי התורה, אינם מורידים את התורה ממעלתה העצמית (שהיא חכמתו ורצונו יתברך), כי דברי תורה אינם מקבלים טומאה. גם כאשר הטמא, הכופר בתורה מן השמים, רוצה לטמאה בצחנתו לגלות בה פנים נגד ההלכה – הנה נשאת התורה בטירתה, והמאור שבה יכול להחזיר למוטב.

(ספר המאמרים ה'תש"ז, עמ' 81)

עניני גאולה ומשיח

כאשר יבוא משיח הוא לא ידע משום קונצים, אלא יתבע – אלה פקודי המשכן? תרשום לי על פתק כמה חסידים עשית שיהיו חסידים של הרבי?...! על כמה יהודים פעלת שילמדו חת"ת?...!

על כמה יהודים פעלת שיבואו לומר את כל התהילים בשבת מברכים?...!

(שיחת ש"פ פקודי מבה"ח אד"ש תשמ"ז - בלתי מוגה)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

על כל תלמיד להכיר את תכונותיו ולהתנהג בהתאם: אם הוא 'מהר לשמוע ומהר לאבד' – עליו לדעת שייצא שכרו בהפסדו. ולכן מחובתו לחזור על לימודו, כדי שלא ישכח. אם הוא 'קשה לשמוע וקשה לאבד' – אל יפול ברוחו מחמת קושי הקליטה, כי הרי בסוף מצבו טוב, וייצא הפסדו בשכרו. אם הוא 'מהר לשמוע וקשה לאבד' – אין לו ממה להיות 'בעל גאוה'. כי הרי הצלחתו נובעת מהחלק הטוב הניתן לו מלמעלה, ולא ביגיעתו. ואם הוא 'קשה לשמוע ומהר לאבד' – גם לו אסור ליפול ברוחו. עליו לדעת כי החלק הרע ניתן לו מלמעלה, כדי שהוא ישנה חלק זה, על ידי עבודתו ויגיעתו.

(משיחת ש"פ במדבר ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

הבעל-שם-טוב

'העוסק בתורה לשמה' – פירוש: לשם ה', 'זוכה לדברים הרבה' – פירוש: ממילא נתרבה אליו הדיבור בחכמת התורה, כי כשאדם מדבר דיבור טוב – הדיבור הוא החיות של האדם, והחיות הוא ממנו יתברך אז הדיבור סלקא לעילא ומתעורר הדיבור העליון ומשפיע עליו יותר חיות מלמעלה.

(כתר שם טוב, ס"ח ד)

המגיד ממעזריטש

"אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם" – פירוש: 'עוז' – הוא תורה, ויש כמה בני אדם שאומרים דברי תורה והם דברי רוח. אבל מי שיש בו 'מסילות ה' בלבבו – מכוון התורה לאמיתתה.

(מגיד דבריו לעקב, הוספות, ס"ח כח)

כ"ק אדמו"ר הזקן

למרות שהאשה אינה במצות תלמוד תורה, מכל מקום, אם עוזרת היא לבעלה או לבנה שיעסקו בתורה, בין אם תעזור בגופה או בממונה, לזכות תחשב לה העזרה ותחלוק עמם בשכרם.

(שו"ע אדה"ז, הל' תלמוד תורה א, ד)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

הגילויים במתן תורה, לא היו רק לנוכחים באותו מעמד. אלא הם נקבעו אף לדורות שבאו אחריהם, לנשמות שיתלבשו בגוף עד הדור האחרון. במתן תורה ניתן הכח לכללות השרשים של שישים ריבוא נשמות ישראל, וממילא נמשך הוא בכל דור ודור אל הענפים. ועל כן גם כיום אפשר להגיע, לאימה ליראה לרתת ולזייע, וכפי שהיה במתן תורה ממש.

(מאמרי אדמו"ר האמצעי יוקרא, תרפ)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-718-1

ז"ך כסלו תחיית המתים

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

הרי העצם עצמות המת 'שוכן עפר יקרום עליו עור ובשר ויחיה ברוח חיים מחדש' זהו היפך טבע הגשמי, אלא, מפני שאז יהיה בחינת גילוי אור אלקי למטה בעלוי המדרגה עד שגוף גשמי יקבל חיותו מבחינת אור אלקי ולא בדבר מגשמי כלל, וכמאמר רז"ל על פסוק "כי טל אורות טלך" זהו טל שעתידי להחיות בו את המתים כו', ונקרא בזהר בשם 'טלא דבדולחא' והוא בחינת 'טלא דנטיף מעתיקא' שיהיה ממנו בחינת חיות ממש לגופים חומריים.

(אור התורה בראשית, עמ' 782)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

"עולם הבא אין בו אכילה ולא שתייה" – אלא הנשמות יתלבשו בגופים, שהרי באמת שרש הגוף הוא מסובב כל עלמין בחינת "רצון העליון", שגבוה במעלה יותר מבחינת הנפש, שהוא מבחינת ממלא כל עלמין. ולכן, לעתיד לבוא שיהיה גילוי אור אין סוף הסובב כל עלמין, הנה דוקא הגוף הגשמי, שהוא גם כן מסובב כל עלמין, אלא שהי' גס ועב בעולם הזה, והוצרך לזון גם כן מדבר גס לפי ערכו כו'. אבל כשידכך, עד שיוכל להיות כמו שהוא במעלתו בשרש – אז יקבל עונג מאור אין סוף הסובב כל עלמין.

(תורת שמואל תרל"ז, ס"י צא)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

בתחיית המתים, יעמדו הנשמות בגופים שיחיו בטל תחי' שיקרם עליהם עור ובשר וכמו בעצמות יחזקאל, שקרם עליהם עור ובשר – וממנו יהיה בנין הגוף לעתיד – והיינו שלא יהיה גוף מאב ואם גשמיים. והגם שיהיה גוף גשמי יהיה הווייתו מהקב"ה על ידי טל – 'טלא דעתיקא'. ועל כן יהיו גופים קדושים וטהורים לגמרי כמו גופו של אדם הראשון שהי' יציר כפיו של הקב"ה שהיה גופו מקודש בקדש עליון והיי' חי בחיי עולמים ולא הי' בו מיתה כלל. וכמו כן יהיו הגופים בתחיית המתים, קדושים וטהורים לגמרי, ויחיו חיים נצחיים.

(פסר המאמרים עטר"ח, עמ' תי"ד)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

אמרו רז"ל (עירובין כב.): 'אמר רבי יהושע בן לוי, מאי דכתיב "אשר אנכי מצוך היום לעשותם", היום לעשותם ולא מחר לעשותם. היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם' – פירוש: דכל הגילויים של מעלה. לא מבעי הגילויים בגן עדן התחתון ועליון בכל רבוי המדרגות הנכללות בעולם הבא. אלא אף גם הגילויים בעולם הבא, דעולם התחיה, הנה הכל כאשר לכל בא על ידי העבודה דעכשיו, בהתלבשות הנפש בגוף דוקא, כמו שכתוב ברש"י (שם) דיבור המתחיל "ולא מחר לעשותם": שלאחר מיתה לעתיד לבוא, אם בא לקיים מצות אינו מועיל, דמי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, והיינו דהכל תלוי בהעבודה דעכשיו בעולם הזה דוקא.

(מאמרים קונטרסים ב, עמ' תי"ב)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

וכמו נס דתחיית המתים, דהגם שרואים בפועל שבתחילה הי' מת ועכשיו הוא חי, אין יודעים ומשיגים איך הוא קם לתחי'. ועל דרך זה הוא בכל הנסים שלמעלה מהטבע. ולכן נקראים נסים אלו בשם נפלאות, דפלא הוא זה שאינו מושג בשכל.

(קונטרס כ"ח סיון ה'תשנ"א)

הבעל-שם-טוב

"כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה" – פירוש: שיעשה המעשה שעושה בכל אבריו על פי הדעת ובוה יש התפשטות הדעת בכל אבריו. כך בכללות העולם יש צדיק כמו משה סוד הדעת, ושאר אנשים שבדורו כשהם בחיבור אחד עמו – נקראו כולם דור דעה, והוא סוד תחיית המתים ומשיח. מה שאין כן ההיפך כשיש פירוד ביניהם – נפרדו מהחיות ומהדעת, וממילא זו היא סיבת גלות מצרים – ופרעה סוד העורף – אחורי הדעת.

(כתר שם טוב, אות שט)

המגיד ממעזריטש

"הללי נפשי את ה' אהללה ה' בחי"י" – פירוש: הגוף אומר הללי נפשי את ה'. ואם תאמר, מה תועלת יהי' מזה להגוף: לכן אמר 'אהללה ה' בחי"י', רצונו לומר לעת התחי'. אז גם אני הגוף אהללה ה'.

(אור תורה, אות רנד)

כ"ק אדמו"ר הזקן

כשיבוא המשיח, ירדו כל הצדיקים הגדולים, האבות הקדושים ומשה רבינו, ממקומם, ברום המעלות בגן העליון, יבואו לעולם הזה, יתלבשו בגופים ויקומו בתחיית המתים.

(ליקוטי תורה במדבר מט, א)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

לעתיד, הגוף ישתנה כפי שהיה מצבו של אדם הראשון לפני חטא עץ הדעת, שגופו הי' נקי מכל רע, כמבואר במדרש (ויק"ר פ"כ, ב) 'שעקבו הי' מכהה לגלגל חמה', כלומר: גופו הי' בטל לאלוקות יותר מאשר הביטול של לגלגל החמה.

(אמרי בינה, ה, ב)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

בתחיית המתים יהיו עליות רוחניות לעולם הגשמי, דהיינו, שיופשו ההגשמה מכל הדברים, שהרי האדם עכשיו גשמי ובתחיית המתים יהיה רוחני שלא יהיה מזונו גשמי כלל, שהרי התחיה למתים מורה על זה, כן,

איגוד תלמידי חשיבות העולמי
770 - בית משיח

ב"ה ימות המשיח ה'תשע"ז

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרבותינו נשיאינו

כ"ח כסלו שבת קודש

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-1-718

והענין הוא: שבינתו של הקב"ה מדיבור כמוה כשבינתו מעשי כיון שמדיבורו של הקב"ה נעשה מעשה, אך דיבורו של אדם אינו חשוב מעשה, לכן אין אנו מצווים מדאורייתא על שבינתו של אדם. ואף על פי כן, אסור חז"ל גם דיבור, כיון שמכל מקום שבת הקב"ה מדיבור.

(אור התורה שמות עמ' בתשב)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

"מזמור" – היינו שירת המלאכים, שנקראת זמרה. "שיר" – היינו שירת הנשמות, ככתוב (בשלח טו, א) "אז ישיר משה ובני ישראל".

בשבת נאמר גם מזמור וגם שיר, שכן בשבת ישנם שני העניינים; "מזמור" – ביום זה עולים כל הבירורים של ששת ימי החול, לרבות מה שהנפש האלוקית בירה בנפש הבהמית, ששרשה משמרי האופנים. "שיר" – עצם עבודת היום מצד עצמו הוא עבודת הנפש האלקית בפני עצמה. וקדמה בחינת מזמור לבחינת שיר (אף שבחינת שיר נעלית יותר), כי על ידי בירור הנפש הבהמית מתעלית הנפש האלקית ביתר שאת ויתר עוז. וגם, לא ניתן להגיע לשבת (שיר) כי אם על ידי קדימת העבודה של ימי החול (מזמור).

(מים רבים תולדו עמ' צו)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

בכל שבת מאיר גילוי שם הוי' שלא על ידי הצמצום של שם אלקים, וממילא נמשך האור והגילוי גם למטה בעולם הזה, לכן אסור לעשות מלאכה בשבת, שכן עומדים ממש לפני המלך, אולם בימות החול מותר לעשות מלאכה, שכן האור האלקי מתעלם ומסתתר מן הנבראים.

(המשך תרס"ו עמ' כב)

כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ

ובמקום אחר נאמר (ואתחנן ה, יב) "שמור את יום השבת לקדשו". חסידים הראשונים פירשו: "שמור" – תשמור את השעות ואת הרגעים של יום השבת, לקדשם בתורה ובתפלה. "זכור" – תזכור במשך ששת ימי השבוע את אשר למדת ואת אשר החלטת בתיקון המדות בהתעוררות התפלה של יום השבת.

(אגרות קודש אהר"י"צ, ח"ד עמ' קמב)

עניני גאולה ומשיח

ועד"ז גם מובן בנוגע להפרשה שקוראים בשבת חנוכה: מיד בשעה שיהודי שומע וקולט ("הערט און דערהערט") בקריאת תורה את המילה "מקץ" – הוא תופס ("כאפט ער זיך"): "אהא! זה מרמז על קץ הגלות, וקץ הימים וקץ הימין, קץ הגאולה!"

(משיחת ש"פ מקץ ה'תשנ"א – מוגה)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

בעת מאסרו של הרבי הרי"צ בשנת תרפ"ז, נכנסה קבוצת סוהרים לתאו כדי לצלמו. הדבר היה ביום השבת אחר הצהריים, בשעה שתיים שלש, והרבי ישב אז והתפלל, כשטליתו מכסה את פניו. כשראו זאת יצאו. כעבור זמן מה חזרו, והרבי עודנו מתפלל, אבל פניו לא היו מכוסים בטליתו, הרבי רמז להם בידו, והם נרתעו ויצאו. כעבור זמן חזרו שוב. אמר להם הרבי: שבת היום, ואסור לי להצטלם. ואז עזבוהו ולא חזרו עד לאחר השבת.

(משיחת י"ג תמוז ה'תש"א – בלתי מוגה)

הבעל-שם-טוב

מצוה לענג את הגוף בשבת, כדי שתוכל הנפש לשמוח בדביקות בהשם יתברך. למה הדבר דומה, לבן מלך שנלקח בשבי, ויום אחד קבל מכתב מאביו המלך, דבר שגרם לו שמחה רבה. קם בן המלך וחילק יין שרף לאנשים שהיו איתו, כדי שישמחו אף הם ולא ישביתו את שמחתו.

(כתר שם טוב אות קז)

המגיד ממעזריטש

"רצה והחליצנו וכו'" – פירוש: כי יש לפעמים שאנו לוקחים יראת הבורא יתברך מכח שאנו רואים שכל העולמות יראים ממנו ואוהבים אותו, נמצא, כי אנו לוקחים מדתנו מהברואים. אבל בשבת קודש אנו לוקחים המדות מהבורא יתברך לבד וממילא – "והחליצנו" – אנו נחלצים מהברואים ודבוקים בהבורא יתברך.

(אור תורה אות סס"ו)

כ"ק אדמו"ר הזקן

בימות החול עבודת התפלה היא מתוך עמל ויגיעה, להתבונן בגדולת ה' עד שמוליד אהבה ויראה, ולהוציא מליבו כל רצון זר, שכל זה הוא על ידי מלחמה גדולה עם היצר. והוא בחינת 'יעקב עבדי', בחינת אתכפיא. תפלת השבת, לעומת זאת, היא בבחינת מנוחה, אתהפכא [= שאין הרע מציאות לגבה], היינו התענוג שבא מהתבוננות והשגה בגדולת ה'. והוא בחינת ישראל, שיר א-ל.

(לקוטי תורה, עב, א)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

הנשמה היתירה משפיעה גם על הגוף הגשמי. וכפי שהעיד אחד מגדולי הרופאים, שבמשך יום השבת יש שינוי גדול בדופק שביד היהודי, והוא בגלל הארת אור העונג העצמי דיחידה' שמאיר בשבת בכל איש מישראל.

(תורת חיים, שמות תרלב, א)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק

לכאורה, יש לשאול, כיון שהקב"ה שבת מדיבור, מעשרה מאמרות שבהם נברא העולם, היתה צריכה להיות השביתה מדיבורי חול – דאורייתא, לא רק מדברי סופרים?

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרבותינו נשיאינו

כ"ט כסלו גולה וגאולה

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-1

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

'משיח אתא לאתבא צדיקייא בתיובתא' – פירוש: משיח יעורר
בצדיקים את קו התשובה, שצדיקים אכן ירצו ואכן יעשו תשובה, עלי
בהשגה מדרגא לדרגא שלפני רגע לא הי' באותו מצב.

(ספר השיחות (בלה"ק) היש"ת, עמ' קמז)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

שכר המצוה – 'העולם הבא' – הוא העונג של הנברא. אך העונג ונחת
הרוח של הקדוש ברוך הוא, כביכול, הוא קיום המצוות עצמן. וכיון שאין
ערוך בין הנברא לבורא, מובן ש"כל חיי עולם הבא", שבהם יש נחת רוח
לנבראים, אין להם ערך כלל לעומת "תשובה ומעשים טובים בעולם הזה",
שהם נחת הרוח של הבורא.

(לקוטי שיחות (בלה"ק) ח"ה, עמ' 244)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

כתוב "והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה" –
משה רבנו ראה את הזרות של עקבות משיחא וראה את ההעדר הגדול,
לא רק בהשגה והבנה באלוקות, אלא העדר העבודה בכלל. משה רבנו
עליו השלום הוא הרי חכמה דאצילות, רק שמצד הענוותנות שלו התפעל
ממסירות הנפש של דורות עקבתא דמשיחא.

(ספר השיחות היש"ת, ג, (לה"ק) עמ' כד)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

'כל ימי חייד להביא לימות המשיח'. – בכל דבר שישנו עתה בעולם,
בזמן הזה, יש להתבונן כיצד ייראה בימות המשיח. – כל עשיתך שבכל
ימי חייד, מכוונים יהיו לתכלית זו: להביא לימות המשיח.

(ספר השיחות היש"ת, ג, עמ' 73)

עניני גאולה ומשיח

תורת אמת אומרת: "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה".
– הגמרא אומרת בפשיטות שהקץ קיים זה מכבר, וזקוקים רק לישעתא
חדא" ו"רגעא חדא" – "שעה" מלשון שעה – תפנית אחת של תשובה.

בתפנית אחת זו להשם ולתורתו ולמצוותיו מביאה את ה"לישועתך"
באופן של "מהרה תצמיח", מהרה ממש "מיד" כפשוטו.

(לקוטי שיחות ח"כ עמ' 535)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

על פי הודעת כ"ק מורי וחמי אדמו"ר נשיא דורנו, משיח שבדורנו,
שכבר נסתיימו ונשלמו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבלת פני
משיח צדקנו הרי בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו' וכיון
שכן ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתנגלות דמשיח, ועכשיו
צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!

(משיחות ש"פ ירא, ח"י מרחשון ה'תשנ"ב – מוגה)

הבעל-שם-טוב

נתפזרו ישראל בכל מקומות הארץ באיים רחוקים, וגם מה שטועים
בדרך להתהלך בעירות, הוא כדי לטהר את ארץ העמים שאוירה טמא,
וישראל באמונתם הפשוטה בלב כל אחד ואחד מישראל אף שהוא בבחינת
שינה, אפילו הכי מטהרת טומאת האויר.

(הוספות לכתר שם טוב, ס"י קלז)

המגיד ממעזריטש

"הרחק משכן רע" – דהנה היום בזמן הגלות הוא בקל להשיג רוח
הקודש יותר מבזמן הבית. כמשל המלך, כשהוא בבית מלכותו, אי אפשר
להתקרב אליו כל כך כמו שהוא בדרך, שאז יוכל להתקרב אליו כל מי
שירצה אפילו בן כפר – שאינו הגון לבוא לפני המלך בבית מלכותו. ובדרך,
בפונדק שלו, יכול לבוא לפניו ולדבר עמו. כך היום בגלות, כשאדם מחשב
בדביקות ה' יתברך, אזי מיד שורה עמו ושוכן אצלו. לכן, ראוי לאדם
שירחיק עצמו מן התאוות ומחשבות זרות, כדי שלא יפרד ממנו יתברך,
אלא, רק יעשה כל מעשיו לשמו יתברך, וזהו "הרחק משכן" – רוצה לומר,
ממי ששוכן אצלך – "הרחק רע".

(מגיד דבריו ליעקב, אות עז)

כ"ק אדמו"ר הזקן

והנה תכלית השלימות הזה של ימות המשיח ותחיית המתים שהוא
גילוי אור אין סוף ברוך הוא בעולם הזה הגשמי תלוי במעשינו ועבודתנו
כל זמן משך הגלות.

(תניא לקוטי אמרים, פרק לז)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

לפני עלות השחר גובר החושך ביותר, משום שאור השחר קרוב לבוא.
כן גם החושך הגדול של גלות זו – על כל צרותיה העצומות – הכנה היא
לאור הגדול של משיח; אור שהוא גדול עוד יותר מזה שהאיר בגילוי של
מתן תורה. כך היא המידה: אחר מכה – רפואה, אחר צרה – ישועה ונחמה.

(אמרי בינה, ה, ב)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

איגוד תלמידי חשיבות העולמי
770 - בית משיח

ב"ה ימות המשיח התשע"ז

פתגמי רבותינו נשיאינו

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו פתגם מרכותינו נשיאינו

ל' כסלו ארץ ישראל

לקבלת דפים אלו באימייל
ניתן לשלוח בקשה:
ato770@gmail.com

מלוקט מתוך הספר "לקט מתורות רבותינו נשיאינו"
בהוצאת מרכז שיעורי תורה - חב"ד ניו יורק
עורך: הרב גבריאל אביכור
ניתן להשיג בטל. 7217-953-718-1

מלך ישראל שישב ז' שנים מקודם בחברון להתקשר באבהו, ג' בחינות:
חסד - גבורה - תפארת.

(אגרות קודש אדה"מ"צ, אג' בל)

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק'

העומדים בחוץ לארץ הופכים פניהם כלפי ארץ ישראל ומתפללים, שנאמר "והתפללו אליך דרך ארצם". - כי מיום שחרב בית המקדש, נפסקה חומת ברזל בין ישראל לאביהם שבשמים - ועל כן צריכה התפילה לילך דרך ארץ ישראל, ששם אין מחיצה כו'.

(אור התורה דברים, עמ' קח)

כ"ק אדמו"ר המהר"ש

באומרו לבנו כ"ק אדמו"ר הרש"ב: רציתי לומר להם - לבאי כוח הממשלה הרוסית - שבאם לאו, כלומר אם לא יטיבו התיחסותם ליהודים, אני נוסע לארץ ישראל ולוקח אתי מאה אלף משפחות יהודיות, והייתי מבצע זאת, אלא שהי' אז הענין של 'בילוי' = קבוצת יהודים שעלו לארץ תחת הפסוק "בית יעקב נלכו ונלכה", מבלי להמשיך 'באור ה' ולא רציתי להוסיף תוקף. וסיים: אם הי' אצלם "באור ה'" הייתי גם כן נוסע.

(סה"ש ה'תש"ה (בלה"ק), עמ' בל)

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע

וכאשר ידוע הוא אשר אבותינו הקדושים החזיקו בישוב עיר הקודש בחברון תבנה ותכונן ביותר, ומשום זה גם רצוני וחפצי בהגדלת העיר הזאת. וזה כמה שאני דואג בליבי על שנתמטע הישוב בה. ועד עתה לא עלה בידי להוציא מגמתי באיזה דברים שחשבתי שיתגדל על ידי זה הישוב.

(מכתב כ"ב אייר ה'תרט"ג)

כ"ק אדמו"ר מהור"י צ

"השתא הכא לשנה הבאה בארעא דישאל, השתא עבדין לשנה הבאה בני חורין" - פירוש: משמע שיכולים להיות בארץ ישראל - הכוונה לאלה המרגישים קדושת הארץ - ובכל זאת להיות בבחינת "עבדין". "בני חורין" - הכוונה שאור התורה מאיר. הנחות העולם ועולם הם עבדין.

(לקוטי דיבורים ח"א, לקוט' ד' אות ב')

עניני משיח וגאולה

כאשר ישנו הגילוי ד"אחת", בחי' היחידה - אזי נמשכים כל פרטי הענינים דארץ ישראל חיי עוה"ב ותורה, היינו, שבניי ממלאים את כוונת בריאתם עיי' לימוד התורה וקיום המצוות, ועיי' זוכים לחיי העוה"ב, ומקבלים את ארץ ישראל כפשוטה, ובאופן שמתבטלים כל המניעות והעיכובים על הכניסה לארץ ישראל - כמודגש בבקיעת הירדן, וכאמור, שהבקיעה היא לכל בניי ביחד, כיון שענין זה הוא מצד בחי' היחידה ("אחת") שבה שוים כל בניי, ואז - ללא צורך במלחמות - כובשים את כל ארץ ישראל לגבולותי, "מדן ועד באר מצד הירדן, ויתירה מזה, באופן ד"ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה", הרחבה אמיתית בלי גבול, כפי שיחי בגאולה האמיתית עיי' משיח צדקנו. והרי כל ענינים אלו עומדים מן המוכן, וממתינים רק לכך ש"ישראל עושן תשובה" ואז "מיד הן נגאלין", "כהרף עין" - שתנומשך ארץ ישראל הרוחנית וארץ ישראל הגשמית, וכל טוב רוחני וגשמי.

(משיחת אהש"פ תש"ז)

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

מכל זה מובן עד כמה מופרכת המחשבה הפרועה לחלק ח"ו את מערת המכפלה נוסף על כך שזהו הדבר הפשוט שאיש אינו יכול לבוא באיזושהי טענה בנוגע למערת המכפלה שהרי הכל מודים שאברהם אבינו קנה ושילם עבור המערה ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר. בנוגע לכל ארץ ישראל - שייך שאומות העולם יבואו בטענה כלשהי, ועל כך יש להשיב להם "כל הארץ של הקדוש ברוך הוא היא ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו". אבל בנוגע למערת המכפלה - מלכתחילה אין מקום לטענות שהרי אברהם אבינו קנה אותה בארבע מאות שקל כסף, קנין שהוא גם לפי "דינא דמלכותא" ומנהגי העולם, ועל דרך זה בנוגע לחברון כולה, שחברון כולה שייכת ללויים.

(משיחת ד' תרחשון ה'תשל"ז - בלתי מוגה)

הבעל-שם-טוב

קיפל הקב"ה את כל ארץ ישראל והניחה תחת יעקב - שלא יהי' צריך לנסוע ממקום למקום לברר הניצוצות שם.

(כתר שם טוב - הוספות, אות קפ)

המגיד ממעזריטש

מדוע שלח משה מרגלים לתור את הארץ, הלא אמר לו הקב"ה: אני נותן להם מקום לטעות! - מפני שמהם הי' רוצה לעבור לארץ ישראל, והי' רוצה להתעלות בכדי שיוכל לבוא לארץ ישראל, היות שמהם היה מבחינת הדעת ו"אוירא [אזיר] דישאל מחכים", והי' הדעת מגולה שם ביותר ואינם יכולים לסובלו. והי' (משה רבינו) רוצה לעלות למדרגה יותר גבוהה לפיכך רצה להביאם בנסיון זה.

(אור תורה אות קלז)

כ"ק אדמו"ר הזקן

"תמיד עיני ה' אלקיך בה" - שהענינים הם כינויים להמשכת והארץ אור החכמה, שלכן נקראו חכמים: "עיני העדה", ו"אוירא דארץ ישראל מחכים". והארה והמשכה זו אף שהיא תמידית, אף על פי כן, אינה בבחינה ומדרגה אחת לבדה מימי עולם, אלא, שבכל שנה ושנה הוא אור חדש עליון. כי האור שנתחדש והאיר בראש השנה הזה, הוא מסתלק בערב ראש השנה הבאה, לשורשו. וזה שכתוב "מרשית השנה" חסר א' רומז על הסתלקות האור שמסתלק בליל ראש השנה עד אחר התקיעות שירד אור חדש עליון יותר שלא היה מאיר עדיין מימי עולם אור עליון כזה, והוא מתלבש ומסתתר בארץ החיים שלמעלה ושלמטה להחיות את כל העולמות כל משך שנה זו, אך גילוי מההסתרה הזה תלוי במעשה התחתונים וזכותם ותשובתם בעשרת ימי תשובה.

(תנ"א, אגרת הקדש, ט"ז קכא)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

נקראת התפילה 'חברון' - מחמת התחברות מדות: חסד גבורה תפארת אבותינו הקדושים, וחברון גם כן מלפנים נקראת 'קריית ארבע' ואחר שתקנו התפלות ונתחברו בה נקרא חברון כי טעם אחד לשניהם. ועל ידי מדותיהם הקדושים עולים התפלות דרך חברון במקום שתקנום. ועל כן צריך כל אחד ואחד מישראל שהם זרע אברהם יצחק ויעקב, קודם כל תפלה ותפלה לקשר את עצמו באבותיו הקדושים מתקני התפלות במחשבה דיבור ומעשה בלב ונפש ולא מן השפה ולחוץ. ומי לנו גדול מדוד

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד